

RETTELSESBLAD
(erstatte bemærkninger dateret den 3. august 2004)

Bemærkninger til forordningsforslaget

Almindelige bemærkninger

1) Indledning

a) Forordningsforslagets hovedindhold:

Forslag til landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed erstatter den gældende forordning om radio- og fjernsynsvirksomhed (lft. nr. 3 af 17. maj 1990 med senere ændringer).

Forordningsforslaget har følgende hovedformål:

Overordnede formål:

1. Skabe grundlag for et mere varieret udbud af radio- og tv-programmer for herigennem at tilgodese borgernes ytrings- og informationsfrihed, som er en væsentlig forudsætning for demokratiet.
2. Medvirke til at vedligeholde og udvikle det grønlandske samfunds kultur, traditioner og identitet.
3. Skabe bedre rammer for en udvikling af radio- og tv-mediet som erhverv.
4. Skabe større indbyrdes samarbejde mellem KNR, lokale radio- og tv-stationer og eksterne producenter i øvrigt om produktion og udsendelse af radio- og tv-programmer.

Vedr. KNR:

1. Styrke kvaliteten af KNR's public service virksomhed.
2. Skabe bedre rammer for KNR's varetagelse af public service virksomhed.
3. Skabe bedre rammer for KNR's varetagelse af anden programvirksomhed og anden virksomhed.

4. Styrke KNR's ledelse.
5. Skabe større sammenhæng mellem bevillingsydernes forventninger til KNR og KNR's muligheder for at realisere disse.
6. Skabe større sammenhæng mellem befolkningens ønsker til KNR's virksomhed og KNR's faktiske virksomhed.
7. Skabe større synlighed af og dokumentation for KNR's virksomhed.

Vedr. lokale radio- og tv-stationer:

1. Styrke kvaliteten af de lokale radio- og tv-stationers programvirksomhed.
2. Skabe tilfredsstillende rammer for de lokale radio- og tv-stationers programvirksomhed.
3. Skabe større synlighed af og dokumentation for de lokale radio- og tv-stationers programvirksomhed og anden virksomhed.

Vedr. administration:

1. Opstramning, forenkling og smidiggørelse af arbejdsgangen vedr. sendetilladelser.
2. Styrke tilsynet med KNR's og de lokale radio- og tv-stationers overholdelse af forordningen.
3. Skabe et fagligt stærkt rådgivende organ på radio- og tv-området.
4. Ønsket om udlægning af administrations- og tilsynsfunktioner fra Hjemmestyret.

Forslagets indhold:

Forslagets indhold er følgende:

Kapitel 1 Udøvelse af programvirksomhed

Kapitel 2 Distribution af lyd- og billedprogrammer

Kapitel 3 Sendetilladelse

Kapitel 4 KNR

Kapitel 5 Tilskud til lokale radio- og tv-stationer

Kapitel 6 Radio- og tv-nævnet

Kapitel 7 Reklamer og sponsorering

Kapitel 8 Forsøgsordninger og sanktioner

Kapitel 9 Ikrafttrædelses-, overgangs- og ophævelsesbestemmelser

Forslaget er på flere punkter ændret væsentligt i forhold til den gældende forordning. Væsentligt nyt i forhold til den gældende forordning er følgende:

Vedr. KNR:

KNR's public service forpligtelser er blevet væsentligt udbygget og præciseret, herunder ved

1. forpligtelse til at benytte eksterne producenter for at tilstræbe reel landsdækning,
2. særlig fokus på kunst og kultur,
3. særlig fokus på børn og unge,
4. særlig fokus på handicappedes adgang til programudbudet,
5. særlig fokus på hensyntagen til forskellige sproggrupper i samfundet,
6. forbud mod udsendelse af skadelige og diskriminerende programmer,
7. særlig fokus på befolkningens muligheder for at ytre sig,
8. særlig fokus på KNR's rolle i forhold til det grønlandske sprog,
9. krav om væsentlig egenproduktion af nyhedsprogrammer, og
10. krav om dialog med befolkningen om programvirksomheden.

Der indføres krav om, at Landsstyret og KNR skal indgå en 4-årig resultatkontrakt, der nærmere fastlægger omfang og beskaffenhed af public service forpligtelserne (public service kontrakt). Derudover indføres forordningsfastsatte bestemmelser om, hvad kontrakten som minimum skal indeholde.

Der foreslås ny bestyrelsessammensætning, hvor det tilstræbes, at bestyrelsen dels besidder faglig kompetence dels ledelsesmæssig og erhvervmæssig kompetence, hvorved ønskes en professionalisering af bestyrelsen i stedet for en politisk udvælgelse.

Der foretages en præcisering af bestyrelsens henholdsvis direktørens kompetence.

Der foretages en ændring af ansættelseskompetencen. Direktøren ansætter selv alle medarbejderne.

Der gives større muligheder for indtægter ved anden virksomhed. Dette sker i sammenhæng med indførelse af krav om budget- og regnskabsmæssig adskillelse af public service virksomhed og anden virksomhed.

Vedr. andre radio- og tv-stationer:

Nye regler om sendetilladelser, herunder

1. opdeling af kompetencen til udstedelse af landsdækkende (Landsstyret) henholdsvis lokale tilladelser (Radio- og tv-nævnet),
2. sendetilladelse omfatter også frekvenstilladelse (forenkling af proceduren),
3. forordningsfastsat varighed af sendetilladelserne,
4. lempelse af reglerne om samsending mellem lokale stationer,
5. præcisering af betingelserne for kommuners muligheder for at få sendetilladelse,
6. indførelse af retskrav på lokal sendetilladelse, hvis forordningsbestemte betingelser er opfyldt,

7. landsdækkende tilladelse udstedes efter vurdering af Landsstyret, herunder mulighed for krav om betaling af koncessionsafgift.

Indførelse af regler om tilskud til lokale radio- og tv-stationer, herunder

1. grundtilskud til radiostationer
2. grund- og produktionstilskud til tv-stationer
3. organisationstilskud til stationernes sammenslutning
4. tilskud til efter- og videreuddannelse af stationernes medarbejdere
5. mulighed for uddelegering af tilskudsadministrationen til Radio- og tv-nævnet eller stationernes sammenslutning.

Vedr. Radio- og tv-nævnet:

Der indføres et nyt administrativt nævn, der skal administrere, føre tilsyn og rådgive, herunder

1. udstede og inddrage sendetilladelser,
2. træffe afgørelse i sager vedr. reklamer og sponsorering,
3. gennemgå KNR's årlige redegørelser om opfyldelse af public-service kontrakten og afgive udtalelse herom til Landsstyret,
4. føre tilsyn med såvel KNR's som andre stationers overholdelse af reglerne om radio- og tv-virksomhed,
5. påtale overtrædelser af forordningen, bestemmelser fastsat med hjemmel i forordningen og vilkår for tilladelser,
6. rådgive Landsstyret om radio- og tv-spørgsmål,
7. foranstalte gennemført eksterne uvildige lytter- og seerundersøgelser.

Nævnet er sammensat af 3 medlemmer udpeget for en 4-årig periode af Landsstyret efter indhentede forslag til kandidater hertil fra relevante parter.

b) Den overordnede baggrund for forordningsforslaget:

Landstingsforordning nr. 3 af 17. maj 1990 om radio- og fjernsynsvirksomhed blev gennemført i forlængelse af Folketingets vedtagelse af en ny bemyndigelseslov, lov nr. 815 af 19. december 1989 om radio- og fjernsynsvirksomhed i Grønland. Formålet med gennemførelsen af denne lov var at give Hjemmestyret en så bred bemyndigelse som muligt til at fastsætte regler for radio- og fjernsynsvirksomhed i Grønland.

Landstingsforordning nr. 3 af 17. maj 1990 om radio- og fjernsynsvirksomhed er ændret flere gange siden, senest ved landstingsforordning nr. 1 af 20. februar 1998 om ændring af landstingsforordning om radio- og fjernsynsvirksomhed (honorering af KNR's bestyrelse). I den gældende forordnings levetid er der således ikke foretaget en samlet gennemgribende revision af forordningen.

Den teknologiske udvikling har skabt nye muligheder og tilbud til befolkningen. Spredning af programmer via satellit har bl.a. givet en række nye tilbud til befolkningen. Denne distributionsform har medført, at den nationale regulering må tilpasses, blandt andet fordi spredning via satellit ligger uden for national jurisdiktion. Endvidere vil udviklingen inden for digital produktion og distribution medføre en række nye muligheder.

Landsstyret såvel som aktørerne på medieområdet, herunder navnlig KNR og de lokale radio- og tv-stationer, har fundet det hensigtsmæssigt, at der bliver foretaget en samlet revision af forordningen. Dette skyldes dels, at der findes behov for ændringer og tilpasninger som følge af den teknologiske udvikling, men i lige så høj grad ændringer og tilpasninger begrundet i en række andre forhold.

c) Hovedpunkterne i lovforberedelsen:

Direktoratet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke (KIIP) afholdt en mediekonference i foråret 1998 som optakt til denne revision. Mediekonferencen resulterede i udarbejdelse af "Mediepolitisk redegørelse", som blev forelagt Landsstyret og Landstinget i 1999. Herefter er der pågået et udredningsarbejde i 5 mediearbejdsgrupper og i direktoratet. På denne baggrund udarbejdede KIIP et foreløbigt udkast til en ny forordning, som blev sendt i forhøring hos aktørerne på medieområdet samt forelagt Landstingets Kultur- og Uddannelsesudvalg til orientering i juli 2002.

I forlængelse af forhøringen har forslaget været drøftet med repræsentanter for KNR og de lokale radio- og tv-stationers sammenslutning STTK på et af KNR arrangeret seminar i maj 2003, og der har herefter været afholdt flere møder mellem direktoratet, KNR og STTK om forslaget. Det foreliggende forslag er således udarbejdet efter indgående drøftelser herom med KNR og STTK. Forud for høringen blev forslaget desuden præsenteret og gennemgået for KNR's bestyrelse, der i denne forbindelse fik lejlighed til at stille spørgsmål til forslaget og komme med umiddelbare kommentarer dertil.

Forslaget blev herefter sendt i høring i perioden 4. februar 2004 til 25. februar 2004.

På baggrund af de indkomne høringssvar, valgte Landsstyret at udsætte forordningsforslagets forelæggelse for Landstinget til efterårssamlingen 2004. Forslaget har efter indarbejdelse af høringssvar været til ny høring i perioden 1.- 15. juni 2004.

2) Redegørelse for hovedpunkter i forslaget

I landstingsforordningens overskrift er "fjernsyn" erstattet med "tv", idet det svarer til en mere nutidig sprogbrug, og i dag er det almindelige og mest brugte udtryk.

Forslagets bestemmelser omfatter både radio- og tv-virksomhed, medmindre andet fremgår af de enkelte bestemmelser og bemærkningerne dertil.

Forordningen regulerer som hidtil udelukkende radio- og tv-virksomhed. Forordningsforslaget tager i muligt omfang højde for konvergensudviklingen, dvs. sammensmeltningen af radio, tv, telefon, internet og computerteknologi, som åbner for nye former for formidling af bl.a. public service tilbud til befolkningen.

Public service virksomhed udvides til også at omfatte on-line virksomhed på Internettet. For at tage højde for den teknologiske udvikling åbnes der op for, at formidlingen også kan ske via andre metoder end radio, tv og Internet.

Forordningsforslaget har blandt andet berøringsflader med følgende lovgivningsområder: Tele/frekvens-lovgivningen, herunder Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om radiofrekvenser, ophavsretlovgivningen og lovgivningen om medieansvar. Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Herudover skal knyttes følgende emneopdelte bemærkninger:

Vedr. KNR:

1) Udbygning og præcisering af public service forpligtelser:

KNR's public service forpligtelser er i den gældende landstingsforordning fastsat i § 8, stk. 1, hvori anføres følgende: "KNR er en selvstændig offentlig institution, der er forpligtet til at udsende radiofoni- og fjernsynsprogrammer omfattende nyhedsformidling, oplysning, underholdning og kunst. Der skal ved programlægningen lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden. Der skal i programudbudet tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved informationsformidlingen skal der lægges vægt på saglighed og upartiskhed."

I den mediepolitiske redegørelse blev det, at der synes at være behov for en total revurdering af public service begrebet, herunder en stillingtagen til, hvorledes begrebet fremover skal defineres, hvilke institutioner der skal have hvilke forpligtelser, og hvorledes der sikres et økonomisk grundlag for varetagelsen heraf. Det anføres videre, at der er behov for en præcisering af de elementer, der indgår i public service begreberne, at definitionerne bør gøres operationelle ved at bygge på objektive kriterier, og at der bør fastsættes minimumskrav. Desuden anføres det, at løbende seer- og lytterundersøgelser vedvarende skal sikre en bedre kvalitet i udbudet og en afstemning af programudbudet efter samfundets behov.

I forordningsforslaget er det som noget nyt defineret, hvad man forstår ved public service forpligtelserne. Der er herudover foretaget en væsentlig udbygning og præcisering af public service forpligtelserne. Der henvises herom til beskrivelsen heraf ovenfor i indledningen vedrørende beskrivelsen af forslaget indhold.

Udbygningen og præciseringen af public service forpligtelserne skal tillige ses i sammenhæng med indførelsen af forpligtelser for KNR og Landsstyret til at indgå 4-årige resultatkontrakter og de forordningsfastsatte krav om, hvad sådanne resultatkontrakter som minimum skal indeholde. Disse minimumskrav relaterer sig således til de enkelte public serviceforpligtelser.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser om baggrunden for og formålet med de enkelte public service forpligtelser.

2) Krav om indgåelse af resultatkontrakt og bestemmelser om kontraktens indhold:

I den gældende landstingsforordning er der ikke fastsat regler om forpligtelse til indgåelse af en resultatkontrakt og om afrapportering i form af et public service regnskab.

I den mediepolitiske redegørelse blev det anbefalet, at det af hensyn til det offentliges indsigt i, hvad offentlige midler bliver brugt til, og hvad der reelt kommer ud af det, bør overvejes indført en forpligtelse for public service stationerne til jævnlige at føre et public service regnskab, hvorved der menes et regnskab for, i hvilken udstrækning det er lykkedes at leve op til de fastsatte public service forpligtelser. Det anføres i forlængelse heraf, at forudsætningen for at kunne lave et sådant regnskab er, at der opstilles klare målbare målsætninger for programvirksomhederne som gør kravene til public service regnskaber og public service forpligtelserne sammenlignelige og operationelle.

I forslaget § 28 lægges der op til indførelse af en 4-årig resultatkontrakt, der indgås mellem Landsstyret og KNR. Resultatkontrakten skal nærmere fastlægge omfang og beskaffenhed af KNR's public service forpligtelser og kaldes derfor også public service kontrakt. Der er i § 28 tillige fastsat bestemmelser om, hvad resultatkontrakten som minimum skal indeholde. Derudover er der fastsat en forpligtelse for KNR til at udarbejde en årlig redegørelse om opfyldelse af public service kontrakten. Redegørelsen skal indsendes til såvel Landsstyret som det foreslåede nye Radio- og tv-nævn.

Det overordnede formål med resultatkontrakten er at skabe større sammenhæng mellem bevillingsydernes forventninger og KNR's muligheder for at realisere disse. Desuden forventes indførelse af resultatkontrakt at skabe større synlighed af og dokumentation for KNR's virksomhed. Resultatkontrakten er således et styringsinstrument, der gør det muligt politisk at betinge bevillingsydelse af levering af bestemte programtyper mv. og minimumsomfang heraf. Resultatkontrakten giver derimod ikke mulighed for at påvirke KNR's daglige programlægning, programudbud eller de enkelte programmer.

3) Ny bestyrelsessammensætning:

Efter gældende regler er bestyrelsen i dag sammensat på den måde, at bestyrelsen består af 9 medlemmer. Formanden udpeges af Landsstyret og 5 medlemmer udpeges af Landsstyret efter indstilling fra Landstinget. 1 medlem udpeges af Landsstyret efter indstilling fra Sammenslutningen for lokale tv- og radiostationer i Grønland, 1 medlem udpeges af Landsstyret efter indstilling fra de fastansatte medarbejdere ved KNR's regionale afdelinger og 1 medlem efter indstilling fra de fastansatte medarbejdere ved KNR's centrale afdeling. Bestyrelsen skal tilsammen repræsentere mediemæssig, kulturel, ledelsesmæssig og erhvervmæssig indsigt.

Da KNR er en forholdsvis stor offentlig institution med et stort ansvarsområde og et stort økonomisk ansvar, er det fundet ønskeligt at styrke institutionens ledelse. Dette søges først og fremmest sikret gennem en øget professionalisering af bestyrelsen.

Med forslaget til ny bestyrelsessammensætning lægges der for det første op til en mindre bestyrelse, idet bestyrelsen foreslås sammensat af 7 medlemmer. Dette forventes at gøre den mere handlekraftig. Som hidtil udpeges formanden af Landsstyret. Der er derudover lagt op til, at Landsstyret som hidtil udpeger medlemmer efter indstilling. Der er således 1 medlem, der indstilles af de fastansatte medarbejdere i KNR. Der er 1 medlem, der indstilles af de landsdækkende seer- og lytterorganisationer i Grønland, 1 medlem der indstilles af ledelsen på Tusagassionermik Ilinniarfik (Journalistskolen), 1 medlem, der indstilles af sammen-slutningen af lokale radio- og tv-stationer og en eventuel sammenslutning af private producenter og 1 medlem, der indstilles af de landsdækkende kunst- og kulturorganisationer i Grønland. Hermed er der dels sikret medarbejderindflydelse, brugerindflydelse og medie- og kulturmæssig indsigt. Det sidste medlem udpeges af Landsstyret, og det skal som formanden repræsentere ledelsesmæssig eller erhvervmæssig indsigt. Herved udgår samtidig den hidtidige politiske indflydelse i bestyrelsen gennem medlemmer udpeget af Landsstyret efter indstilling fra Landstinget. Bestyrelsen skal som hidtil tilsammen repræsentere mediemæssig, kulturel, ledelsesmæssig og erhvervmæssig indsigt.

4) Præcisering af bestyrelsens henholdsvis direktørens kompetence:

Bestyrelsens kompetence efter gældende regler fremgår af landstingsforordningens § 11, stk. 1-3.

Det fremgår af stk. 1, at bestyrelsen er KNR's øverste ledelse, og at den har det overordnede ansvar for, at bestemmelserne for KNR's virksomhed overholdes.

I stk. 2 er det fastsat, at bestyrelsen fastsætter de almindelige retningslinier for KNR's virksomhed.

I stk. 3 er det fastsat, at bestyrelsen ansætter og afskediger en direktør og de øvrige medlemmer af KNR's daglige ledelse.

Direktørens kompetence efter gældende regler er fastsat i landstingsforordningens § 12. Det fremgår heraf, at direktøren har det daglige programansvar, og at direktøren

varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse af KNR. Det fremgår videre, at direktøren skal sikre, at virksomheden ledes efter de herom gældende regler og de af bestyrelsen fastsatte retningslinier.

Det er fundet hensigtsmæssigt at få præciseret bestyrelsens henholdsvis direktørens kompetence.

For at sikre klare kommandolinier og referenceforhold og for at styrke den daglige ledelses loyalitet over for direktøren, er der tillige foreslået en ændring af ansættelseskompetencen.

Det er i forslaget fastsat, at direktøren tillægges kompetencen til at ansætte alle KNR's øvrige medarbejdere, herunder også medlemmer af den daglige ledelse.

Der er i forslagens § 32, stk. 1, 1. punktum, foretaget en tilføjelse om, at bestyrelsen har ansvaret for KNR's samlede virksomhed og for public service kontraktens opfyldelse. I forslagens § 32, stk. 2, 2. punktum, er det desuden fastsat, at bestyrelsen ikke må udøve indflydelse på den daglige programvirksomhed eller enkeltprogrammer.

I forslagens § 32, stk. 3, er det fastsat, at bestyrelsen alene ansætter og afskediger en direktør. I overensstemmelse hermed er det i forslagens § 33, stk. 2, fastsat, at direktøren ansætter og afskediger KNR's medarbejdere. Kompetencen til at ansætte og afskedige øvrige medlemmer af KNR's daglige ledelse er hermed flyttet fra bestyrelsen til direktøren.

5) Fortsat mulighed for reklameindtægter mv.:

Efter den gældende landstingsforordnings § 9 finansieres KNR's virksomhed blandt andet gennem reklame- og sponsorindtægter.

Det har været overvejet, om KNR fortsat skal have mulighed for at skaffe sig indtægter ved reklamevirksomhed. Fjernelse af denne mulighed ville gøre det muligt at sikre den landsdækkende public service station fuldstændig uafhængighed af private interesser. Desuden ville det gøre reklamemarkedet mere attraktivt for andre aktører på området, herunder de lokale radio- og tv-stationer, mulige fremtidige landsdækkende stationer og aviserne. Dette ville i givet fald medføre et behov for større tilskud fra Landskassen eller medføre indskrænket aktivitetsniveau for KNR.

Landsstyret har vurderet, at reklameindtægtsmuligheden ikke har haft væsentlig indflydelse på KNR's uafhængighed, og at dette heller ikke forventes fremover. Desuden finder Landsstyret, at KNR på forretningsmæssige vilkår bør kunne konkurrere med andre aktører på området. Landsstyret finder således, at det bør være markedskræfterne alene, der regulerer forholdet, dog med det forbehold, at Landsstyret af hensyn til lytterne og seerne fortsat vil kræve, at visse minimumskrav respekteres, herunder krav om, at reklamer alene udsendes i blokke, at

reklameudsendelserne ikke må udgøre mere end 10 procent af den daglige sendetid, og at der ikke reklameres for bestemte sundhedsskadelige produkter mv.

Der er tillige åbnet op for, at KNR kan udøve anden programvirksomhed og anden virksomhed og at KNR kan oprette særlige selskaber hertil eller indskyde kapital i eksisterende selskaber. Dette har til formål at give KNR de bedst mulige rammer for eventuel indtægtsgivende virksomhed ved siden af public service programvirksomheden. Disse rammer skal sammenholdes med, at der i forslaget er fastsat krav om budget- og regnskabsmæssig adskillelse mellem public service virksomhed og anden programvirksomhed henholdsvis anden virksomhed og om, at anden virksomhed skal foregå på konkurrence-mæssige vilkår.

Vedr. andre radio- og tv-stationer:

1) Nye regler om sendetilladelser:

Efter den gældende forordning er det KIIP, der har kompetencen til at udstede sendetilladelse til lokale radio- og tv-stationer. I forbindelse hermed skal der samtidig søges om en frekvenstilladelse efter Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om radiofrekvenser. Det er Grønlands Hjemmestyres Radioforvaltning, der har kompetencen til at udstede frekvenstilladelser. Der skal desuden indhentes en udtalelse fra kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor den pågældende lokale radio- eller tv-station er beliggende samt fra KNR og Tele Greenland A/S.

Det har været ønsket at få ansøgningsproceduren forenklet. Dette er i forslaget søgt imødekommet ved, at der kun skal søges om tilladelse et sted, nemlig hos et nyoprettet nævn, Radio- og tv-nævnet. Nævnet sørger så for, at der samtidig søges om frekvenstilladelse, så ansøgeren med tildeling af sendetilladelse dermed også får frekvenstilladelse. Kravet om høring af kommunalbestyrelsen og KNR og Tele Greenland A/S er fjernet, idet det vurderes at være unødvendigt med en sådan høring.

Da der med forslaget også åbnes op for landsdækkende radio- og tv-virksomhed ud over KNR, er det fundet nødvendigt, at der skal søges om sendetilladelse hertil. Det er fundet hensigtsmæssigt, at kompetencen til at behandle sådanne ansøgninger tillægges Landsstyret, der ved vurderingen af, om ansøgningen skal imødekommes også vil kunne vurdere konsekvenser heraf i forhold til de øvrige aktører på området. Der er samtidig indsat hjemmel til, at der som vilkår for sådan tilladelse kan opkræves koncessionsafgift.

Kompetencen til at behandle ansøgninger om lokale sendetilladelser tillægges et nyoprettet Radio- og tv-nævn, der består af 3 medlemmer, der tilsammen repræsenterer forvaltningsmæssig, erhvervmæssig, mediemæssig og kulturel indsigt. Dette skal sikre en vis uafhængighed af politisk indflydelse, når der gives tilladelser.

Der fastsættes som noget nyt tillige i forordningen krav om, hvad ansøgning om sendetilladelse skal indeholde. Dette skal sammenholdes med, at såfremt betingelserne for opnåelse af sendetilladelse er opfyldt, har ansøgeren krav på at få udstedt sendetilladelse.

Som noget nyt bliver det fastsat i forordningen, at kun virksomheder, der har hjemsted i Grønland, kan få sendetilladelse. Dette er for at hindre uønsket konkurrence fra større udenlandske aktører på området.

Som noget nyt vil der med Radio- og tv-nævnets særlige tilladelse tillige kunne sendes til tilstødende kommuner, og der er sket en liberalisering af reglerne for samsending, idet samsending nu kan ske, hvis tilladelseshaverne er enige herom, og såfremt der er tale om enkeltstående samsendinger af midlertidig karakter.

Der er tillige foretaget en præcisering af, under hvilke betingelser der kan gives sendetilladelse til en kommune.

Der er endelig indsat bestemmelser om, under hvilke omstændigheder en sendetilladelse vil kunne inddrages.

2) Indførelse af regler om tilskud til lokale radio- og tv-stationer:

Der er hidtil ydet lokale radio- og tv-stationer tilskud via en særskilt bevilling hertil på finansloven, hovedkonto 40.14.16 Andre tilskud til kultur og fritidsvirksomhed. Bevillingen har de seneste år uændret været på 1.592.000 kroner. Heraf ydes der tilskud til lokalstationernes drift og til driften af de lokale radio- og tv-stationers sammenslutning (STTK). Tilskudet administreres af KIIP, der årligt indgår en aftale med STTK om fordelingen af beløbet. Det er bl.a. en betingelse for modtagelse af tilskudet, at modtageren har sendetilladelse.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at der i forordningen fastsættes bestemmelser om, under hvilke betingelser de lokale stationer kan opnå tilskud. Formålet hermed er for det første at sikre, at der også fremover ydes tilskud til de lokale stationer for herved at sikre opretholdelsen af lokale stationer så mange steder som muligt. Dette skal ses som et middel til sikring af ytringsfriheden og som en styrkelse af kvaliteten af såvel lokale udbud af programmer som kvaliteten af KNR's programudbud, idet der i forslaget forudsættes, at KNR gør brug af eksterne producenter, herunder også de lokale radio- og tv-stationer for at sikre en reel landsdækning.

Det er i denne forbindelse også fundet hensigtsmæssigt at sikre et tilskud til de lokale stationers sammenslutnings drift for herved at styrke organisationen og dermed også de lokale stationer. Derudover er det fundet vigtigt, at der også afsættes midler til tilskud til efter- og videreuddannelse af de lokale stationers medarbejdere, da dette vil kunne styrke kvaliteten af de lokale stationers virksomhed.

Det er fundet hensigtsmæssigt på tv-området at give mulighed for såvel grundtilskud som produktionstilskud. Formålet hermed er at motivere de enkelte stationer til at producere mest muligt selv.

Der er tillige indsat hjemmel til at Landsstyret kan udlægge administrationen af tilskud, bortset fra tilskudet til sammenslutningens drift til Radio- og tv-nævnet eller til en organisation, der repræsenterer de lokale radio- og tv-stationer.

Vedr. Radio- og tv-nævnet:

Der foreslås indført et administrativt nævn, Radio- og tv-nævnet, der får til opgave at administrere, føre tilsyn og rådgive. Nævnet er sammensat af 3 medlemmer, der tilsammen skal repræsentere forvaltningsmæssig, erhvervs-mæssig, mediemæssig og kulturel indsigt. De udpeges af Landsstyret for en 4-årig periode efter indhente forslag til kandidater hertil fra relevante parter. Landsstyret udpeger blandt medlemmerne en formand for nævnet.

Nævnets opgaver vil udover at udstede lokale sendetilladelser og træffe afgørelse om inddragelse af sendetilladelser være at gennemgå KNR's årlige redegørelse om opfyldelse af public service kontrakten og afgive udtalelse herom til Landsstyret. Derudover skal nævnet træffe afgørelse mv. i sager på reklame- og sponsorområdet, føre tilsyn med såvel KNR som andre radio- og tv-stationers overholdelse af reglerne om radio- og tv-virksomhed og rådgive Landsstyret om radio- og tv-spørgsmål. Derudover er det pålagt nævnet en forpligtelse til at foranstalte, at der bliver foretaget eksterne uvildige lytter- og seerundersøgelser.

Ved nævnets oprettelse vil en række kompetencer blive overført fra Direktoratet for Kultur til nævnet, og det nuværende Radio- og tv-reklameklagenævn nedlægges.

Baggrunden for og formålet med nævnets oprettelse og dets opgaver har været at få strammet op, forenklet og smidiggjort arbejdsgangen vedr. sendetilladelser, at få styrket tilsynet med KNR's og de lokale radio- og tv-stationers overholdelse af forordningen og at få skabt et fagligt stærkt rådgivende organ på radio- og tv-området. Desuden har det været ønsket at få administration og tilsyn udlagt fra Hjemmestyret.

Vedr. reklamer og sponsorering:

Efter den gældende forordnings § 25, stk. 4, nr. 2 må reklameudsendelser inden for lokal fjernsynsvirksomhed ikke udgøre mere end 10 procent af den daglige sendetid, der anvendes til udsendelse af egenproduktion eller udsendelser, som har tilknytning til det lokale område, og hver tilladelseshaver må maksimalt udsende én reklameblok pr. dag. I forslaget er de lokale radio- og tv-stationer ligestillet med KNR, således at reklameudsendelser i såvel radio som tv ikke må udgøre mere end 10 procent af den daglige sendetid.

Herudover er forbudet mod i fjernsyn at reklamere for økonomiske interessegrupper udgået. Dette findes at være en unødvendig begrænsning.

Der er i forslaget tillige indført en udvidet hjemmel for Landsstyret til at fastsætte regler om, hvordan reklamer kan indgå i programvirksomheden. Det er som noget nyt præciseret, at Landsstyret i den forbindelse vil kunne fastsætte regler om placering af reklamer rettet mod børn.

Der er herudover foretaget mindre ændringer og præciseringer, og visse bestemmelser, der hidtil har været fastsat på bekendtgørelsesniveau (Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 3 af 25. januar 1991 om reklame og sponsorering i radio og fjernsyn) er skrevet ind i forordningsteksten. Der henvises herom til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Vedr. forsøgsordninger og sanktioner:

Den gældende forordnings kapitel 6 indeholder sanktionsbestemmelser, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser samt bestemmelser om forsøgsordninger.

Forordningsforslagets kapitel 8 indeholder alene bestemmelser om forsøgsordninger og sanktioner. Ikrafttrædelses-, overgangs- og ophævelsesbestemmelser er samlet i forslagets kapitel 9.

Der er som hidtil givet Landsstyret adgang til at gennemføre forsøgsordninger.

Der er som noget nyt fastsat en bestemmelse om forbud mod omsætning mv. af piratdekodere og andet udstyr, som har til formål uberettiget at give adgang til kodede radio- og tv-programmer.

Der er fastsat en sanktionsbestemmelse, der viderefører den gældende landstingsforordnings § 34 med en tilføjelse af, at overtrædelse af den foreslåede § 58, forbud mod piratdekodere, kan medføre bødeansvar.

Vedr. ikrafttrædelses-, overgangs- og ophævelsesbestemmelser:

Kapitlet samler alle ikrafttrædelses-, overgangs- og ophævelsesbestemmelser.

Med forordningens vedtagelse ophæves samtidig den gældende forordning. Dog har det været nødvendigt at lade forordningen fortsat være gældende i forhold til de lokale radio- og tv-stationer, der har opnået tilladelse efter den hidtil gældende forordning, indtil de har opnået sendetilladelse efter den nye forordning.

Det er tillige fundet nødvendigt at lave en overgangsbestemmelse vedrørende resultatkontrakter og i sammenhæng hermed en overgangsbestemmelse vedr. funktionsperioden for KNR's bestyrelse.

Desuden er det fundet nødvendigt at lave en overgangsbestemmelse vedrørende tidligere udstedte sendetilladelser.

Endelig er det fundet nødvendigt at lave en overgangsbestemmelse vedrørende sager, der er indbragt for Radio- og TV-klagenævnet inden forordningens ikrafttræden.

-

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Merudgifter:

Forslaget indeholder to forskellige elementer, som hver især isoleret set medfører eller muligvis vil medføre merudgifter. Det drejer sig om følgende:

- Flere public service forpligtelser for KNR
- Radio- og tv-nævnets virksomhed

For så vidt angår public service forpligtelserne er der tale om følgende nye eller udvidede forpligtelser i forhold til i dag:

- 1) skal også udbyde undervisningsprogrammer.
- 2) skal sikre, at der er programmer, der er målrettet såvel børn som unge.
- 3) styrke handicappedes adgang til programudbudet.
- 4) skal sikre, at der tages størst mulig hensyn til de mindretal i befolkningen, der har et andet modersmål end grønlandsk.
- 5) skal tilbyde bistand til lytternes og seernes udvikling af egne programmer m.v.
- 6) skal sikre, at en væsentlig del af KNR's nyhedsprogrammer produceres i form af egenproduktioner.
- 7) skal mod betaling vejlede lokale radio- og tv-stationer efter behov.

For så vidt angår undervisningsprogrammer, vil der alene være tale om merudgifter, såfremt der skal produceres nye programmer. Der lægges op til en opstart, hvor der gøres brug af eksisterende undervisningsprogrammer. Såfremt der efterfølgende skal produceres nye programmer, forudsætter det, at der afsættes midler hertil enten til KNR, til Inerisaavik eller de uddannelsesinstitutioner i hvis interesse undervisningsprogrammerne sendes.

Forpligtelsen til at sikre, at der er programmer, der er målrettet børn og unge, medfører kun merudgifter i det omfang, at der forventes større produktioner end den nuværende af den slags programmer. Det er der umiddelbart ikke lagt op til, men i givet fald må det også forhandles i forbindelse med indgåelse af public service kontrakten.

Med hensyn til forpligtelsen til at styrke handicappedes adgang til programudbudet er der en forventning om en vedvarende styrkelse heraf, hvilket enten medfører merudgifter forbundet hermed eller, at anvendelse af ny teknologi muliggør en styrkelse inden for de givne rammer. I udgangspunktet forventes der ikke merudgifter hertil. I modsat fald må dette spørgsmål også forhandles i forbindelse med indgåelse af public service kontrakten.

Forpligtelsen til at sikre, at der tages størst mulig hensyn til de mindretal i befolkningen, der har et andet modersmål end grønlandsk, medfører ikke i sig selv merudgifter, idet KNR allerede i dag tager sådanne hensyn. En udvidelse af tekstede eller versionerede programmer i forhold til i dag vil i givet fald være et forhandlingsspørgsmål, der skal drøftes mellem KNR og Landsstyret i forbindelse med indgåelse af public service kontrakten.

Forpligtelsen til at tilbyde bistand til lytternes og seernes udvikling af egne programmer vil medføre merudgifter, såfremt der ikke er i forvejen er personalemæssige ressourcer hertil. Det afhænger også af omfanget af forpligtelsen. Det er Landsstyrets vurdering, at KNR med de eksisterende personalemæssige ressourcer i rimeligt omfang vil kunne varetage denne forpligtelse. Det skal tillige bemærkes, at der i bestemmelsen er givet KNR hjemmel til at opkræve de med bistanden forbundne udgifter.

Forpligtelsen til at sikre, at en væsentlig del af KNR's nyhedsprogrammer produceres i form af egenproduktioner medfører heller ikke i udgangspunktet merudgifter, da dette allerede er tilfældet i dag.

Forpligtelsen til at vejlede lokale radio- og tv-stationer efter behov vurderes ikke at medføre merudgifter, da vejledningen sker mod betaling. Det er således forudsat, at KNR tilrettelægger denne opgave på en sådan vis, at det ikke medfører merudgifter for KNR.

Oprettelsen af nævnet medfører følgende merudgiftsbehov:

- 1) Honorering af nævnets medlemmer.
- 2) Betaling af udgifter forbundet med nævnets møder, dvs. rejse- og opholdsudgifter m.v.
- 3) Betaling af rejse- og opholdsudgifter forbundet med tilsynsbesøg.
- 4) Sekretariatsbistand for nævnet.
- 5) Udgifter til eksterne uvildige lytter- og seerundersøgelser.

Nævnet forventes at holde møde 3-4 gange årligt. Møderne forventes at være af 1-2 dages varighed. Nævnets medlemmer honoreres efter vederlagslovens regler herfor. Der estimeres derfor udgifter på 10.000 kroner til honorering af medlemmerne i forbindelse med møder.

Udgifterne til rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med møderne afhænger af, hvor møderne holdes, og hvor nævnets medlemmer bor. Der er estimeret udgifter hertil på 20.000 kroner årligt.

Herudover forventes der 1-2 tilsynsrejser årligt for et af nævnets medlemmer og nævnets sekretær. Rejserne er til udvalgte byer på kysten, eksempelvis byer i Diskoområdet på én rejse og sydgrønlandske byer på anden rejse. De estimerede udgifter hertil er på 120.000 kroner årligt.

Derudover må der påregnes udgifter til sekretariatsbistand, herunder aflønning af sekretær. Der påregnes anvendt ca. et kvart årsværk hertil, og de samlede udgifter kan estimeres til 70.000 kroner. Der påregnes ikke signifikante besparelser ved udlægning af opgaver fra administrationen til nævnet, da de opgaver, der hidtil faktisk har været varetaget i KIIP (udstedelse af sendetilladelser og tilskudsgivning) fortsat i vid udstrækning vil blive varetaget i kraft af sekretariatsfunktionen for nævnet.

Forpligtelsen til at sikre, at der bliver foretaget eksterne, uvildige lytter- og seerundersøgelser vil medføre et merudgiftsbehov, idet der ikke hidtil er budgetteret midler afsat hertil. Hvor stor udgiften er, afhænger af undersøgelsernes omfang og beskaffenhed og af, hvor ofte de skal gennemføres. Der er budgetteret med 280.000 kroner årligt til denne aktivitet.

Der budgetteres således med 500.000 kroner årligt til nævnets virksomhed. Det skal i denne forbindelse samtidig bemærkes, at en del af nævnets opgaver i dag varetages af KIIP (udstedelse af sendetilladelse og tilsyn), og at Klagenævnet for Radio- og TV samtidig nedlægges. Der har hidtil ikke været budgetteret med og afholdt udgifter til tilsynsrejser, hvorfor der for så vidt angår denne post er tale om en reel merudgift.

Merindtægter:

KNR gives bedre rammer for at kunne lave anden indtægtsgivende virksomhed. Det er ikke muligt at fastsætte estimat over eventuelle merindtægter forbundet hermed.

Det skal herudover nævnes, at forslaget om, at bestyrelsen for KNR reduceres fra 9 til 7 medlemmer vil medføre en mindre besparelse til honorering af bestyrelsesmedlemmer og til rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med bestyrelsens møder, dog afhængig af, hvor bestyrelsesmedlemmerne kommer fra. Der skønnes at være tale om mindre udgifter af så beskeden størrelse, at der ikke er behov for bevillingsmæssige ændringer som følge heraf.

Skematisk opstilling af forslagets forventede økonomiske konsekvenser og foreslåede finansiering heraf:

Aktivitet	Merudgift pr. år i	Finansiering
-----------	--------------------	--------------

	kr.	
1) Undervisning omfattet af KNR's public service forpligtelse	0	Inden for KNR's, Inerisaaviks og uddannelsesinstitutioners bevillinger*
2) KNR forpligtet til at sende programmer, der er målrettet børn og unge	0	Inden for KNR's bevilling**
3) KNR skal styrke handicap-pedes adgang til program-udbudet	0	Inden for KNR's bevilling**
4) KNR skal tage størst mulig hensyn til sproglige mindretal	0	Inden for KNR's bevilling**
5) KNR skal tilbyde bistand til udvikling af lytternes og seernes udvikling af egne programmer	0	Brugerbetaling
6) KNR skal sikre, at en væsentlig del af nyhedsprogrammer skal være egenproduktioner	0	Inden for KNR's bevilling**
7) KNR skal mod betaling vejlede lokale radio- og tv-stationer efter behov	0	Brugerbetaling
9) Honorering af Radio- og tv-nævnets medlemmer	10.000	Særskilt bevilling til Radio- og tv-nævnets virksomhed
10) Udgifter i.f.m. møder i Radio- og tv-nævnet	20.000	Særskilt bevilling til Radio- og tv-nævnets virksomhed
11) Rejse- og opholdsudgifter i.f.m. Radio- og tv-nævnets tilsynsbesøg	120.000	Særskilt bevilling til Radio- og tv-nævnets virksomhed
12) Sekretariatsbistand for nævnet.	70.000	Særskilt bevilling til Radio- og tv-nævnets virksomhed
13) Uvildige eksterne lytter- og seerundersøgelser	280.000	Særskilt bevilling til Radio- og tv-nævnets virksomhed

14) Bedre muligheder for anden indtægtsgivende virksomhed for KNR	Eventuel merindtægt. Ikke muligt at estimere pt.	Ikke budgetteret med merindtægt i 2005.
15) Reduktion i antallet af bestyrelsesmedlemmer i KNR	besparelse for KNR	Besparselsen så beskeden, at der ikke er budgetteret hermed.

* Der påregnes i første omgang anvendt undervisningsmaterialer, der allerede er produceret, eller som der ikke er forbundet produktionsomkostninger med. Såfremt der fremover skal produceres yderligere undervisningsmaterialer til brug for undervisning på KNR's sendeflade, må der afsættes særskilte bevillinger hertil til KNR, Inerisaavik eller uddannelsesinstitutionerne.

** Såfremt nuværende niveau fastholdes, er der ikke forbundet merudgifter med forpligtelserne. Skal niveauet forøges, forudsætter det, at der afsættes yderligere bevillinger hertil.

3.2. Administrative konsekvenser for det offentlige.

Oprettelsen af Radio- og tv-nævnet medfører en administrativ forenkling, idet funktioner, der hidtil har været opdelt på forskellige enheder samles ét sted. Desuden er der med den foreslåede procedure for ansøgning om sendetilladelse sket en forenkling i forhold til ansøger, idet ansøger alene skal søge ét sted, idet sendetilladelsen også kommer til at omfatte frekvenstilladelse. Forenklingen medfører ikke besparelser for det offentlige.

Forslaget vurderes i øvrigt ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. De miljømæssige konsekvenser.

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgere.

Forslaget indebærer som omtalt tidligere en forenkling af proceduren for opnåelse af sendetilladelse, herunder også frekvenstilladelse. Sammenlægningen af funktioner, der hidtil har været varetaget forskellige steder, vil også medføre en administrativ forenkling for borgerne.

7. Eventuelle andre væsentlige konsekvenser.

Forslaget vurderes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

-

8. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre.

Forslaget vurderes ikke at have særlig betydning for forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Forslaget har i perioden 1.- 15. juni 2004 været til høring hos følgende:

KNR
STTK
SERMITSIAQ
A.G.
ASSILISSAT
INUK MEDIA
Kulturministeriet
TELE Greenland A/S
KANUKOKA
TUSAGASIIVIK
Dir. for Boliger og Infrastruktur
Økonomidirektoratet
Administrationsdirektoratet
Familedirektoratet
Selvstyredirektoratet
Sekretariatet
Direktoratet for Erhverv
IT-Rådet
Det Grønlandske Pressenævn
Grønlands Presseforening
Grønlands Arbejdsgiverforening
ILIK

SIK
Sangkorsforeningen
NIPIA
Sorlak
KIMIK
KAISKA
Forfatterforeningen
Grønlands Idræts-Forbund
Team Grønland
Atuakkiorfik
Inerisaavik
Katuaq
Landsbiblioteket
Grønlands Nationalmuseum og Arkiv
Journalistskolen
Grønlands Universitet
KNAPK

Der er ved høringsfristens udløb modtaget høringssvar fra følgende høringsparter:

KNR, KANUKOKA, Økonomidirektoratet, Familiedirektoratet, Sekretariatet, Det Grønlandske Pressenævn, Grønlands Arbejdsgiverforening, ILIK.

Følgende har afgivet høringssvar i forbindelse med tidligere høring (4.-25. februar 2004):

KNR, STTK, SERMITSIAQ, A.G., ASSILISSAT, Kulturministeriets Mediesekretariat, TELE Greenland A/S, KANUKOKA, Direktoratet for Boliger og Infrastruktur, Økonomidirektorat, Administrationsdirektoratet, Familiedirektoratet, Direktoratet for Selvstyre, Sekretariatet, Direktoratet for Erhverv, Landbrug og Arbejdsmarked, Grønlands IT-Råd, Det Grønlandske Pressenævn, Grønlands Presseforening, Grønlands Arbejdsgiverforening, SIK, Kalaallit Atuakkiortut, Grønlands Idræts-Forbund, Inerisaavik, Katuaq, Landsbiblioteket, Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, Journalistskolen, Iisimatusarfik.

Da der i det senest udsendte forslag alene er foretaget få ændringer i forhold til det forslag, der var til høring i februar 2004, vil der i det følgende også blive redegjort for de væsentligste bemærkninger fra den tidligere foretagne høring, i det omfang de ikke er indarbejdet i forslaget.

Til forslagets kapitel 1 og 2:

Forordningens formål:

Kalaallit Atuakkiortut har anbefalet, at forordningsforslaget indledes en formålsbestemmelse. Da udgangspunktet lovteknisk er, at der ikke anføres

formålsbestemmelser i selve forslaget, er det fastholdt, at der alene redegøres for forslagets formål i bemærkningerne til forslaget.

Tilladelse eller registrering:

Grønlands IT-Råd finder under henvisning til den teknologiske udvikling det ikke fortsat relevant at kræve programtilladelser og stille krav om indhold over for alle radio- og tv-stationer. Det er fundet hensigtsmæssigt at bibeholde tilladelsessystemet og at stille visse krav om indhold over for alle radio- og tv-stationer.

Tilladelsessystemet sikrer blandt andet en effektiv mulighed for tilsyn med programvirksomheden. Da der som noget nyt er indført retskrav på at opnå lokal sendetilladelse, såfremt de fastsatte betingelser er opfyldt, er grænsen mellem et registreringssystem og et tilladelsessystem i øvrigt blevet udvisket. Med hensyn til krav til indholdet, stilles der til de lokale radio- og tv-stationer nu kun det krav, at deres programs opbygning og indhold ikke må være ulovligt. Der stilles desuden yderligere krav, hvis stationen vil søge om landskassetilskud til sin virksomhed. Der henvises herom til forslagets § 13 og kapitel 5 og bemærkningerne dertil.

Oprettelse og drift af tekniske anlæg:

KNR forudsætter, at stationen selv laver en servicekontrakt med Tele Greenland A/S, og at KNR selv skal administrere radiokædeafgifterne på vegne af Grønlands Hjemmestyre, således at der etableres et naturligt kunde-leverandør forhold i forvaltningen af disse midler. Det anføres videre af KNR, at servicekontrakten skal indbygges i KNR's resultatkontrakt med Hjemmestyret. Det er i forslagets § 3, stk. 2 fastlagt, at vilkårene for oprettelse og drift af de tekniske anlæg fastlægges i en servicekontrakt, der skal godkendes af Landsstyret. For så vidt angår forvaltningen af radio-kædeafgifterne er der tale om et administrativt spørgsmål, som ikke bør reguleres i forordningen. Servicekontrakten vil blive indbygget i resultatkontrakten, idet der i resultatkontrakten blandt andet skal være en beskrivelse af de forventede økonomiske rammer for KNR's virksomhed i kontraktperioden. Der henvises til forslagets § 28, stk. 1, nr. 2 og bemærkningerne dertil.

Bestemmelser om distribution:

KNR anfører, at bestemmelserne i kapitel 2 har teknisk karakter og efter KNR's vurdering i stedet bør indarbejdes i en bekendtgørelse. Det er fundet nødvendigt som hidtil at bibeholde disse bestemmelser i forordningsforslaget.

Til kapitel 3:

Kompetence til udstedelse af sendetilladelser:

Kalaallit Atuakkiortut anfører, at sendetilladelse ud fra en ytringsfrihedsbetragtning bør gives af et ikke-politisk organ, f.eks. Radio- og tv-nævnet. Det bemærkes, at lokale sendetilladelser udstedes af Radio- og tv-nævnet, mens tilladelse til landsdækkende programvirksomhed udstedes af Landsstyret. Det er fundet hensigtsmæssigt, at landsdækkende sendetilladelser udstedes på baggrund af en konkret vurdering af fordele og ulemper herved. Det vurderes, at dette er en politisk afgørelse, som det ikke vil være hensigtsmæssigt at lade nævnet foretage.

Krav vedr. landsdækkende sendetilladelse:

KNR anfører, at KNR skal inddrages, inden der udstedes landsdækkende sendetilladelse til anden radio- eller tv-station, og at betingelserne for at udsende landsdækkende som minimum skal ligne det omfang, som KNR sender på radio og tv. Det anføres videre, at der skal være krav om programetiske og presse-etiske retningslinier for programvirksomhed, hvis man vil begynde at sende programmer til almenheden landsdækkende. Endelig anføres det, at der bør stilles krav om personalets uddannelsesmæssige baggrund. Forud for udstedelse af en landsdækkende sendetilladelse vil relevante parter, herunder KNR, blive hørt, men KNR vil ikke derudover få nogen indflydelse på afgørelsen. Da tilladelse i givet fald må forventes udstedt til en station, der ønsker at drive radio- og tv-virksomhed på kommercielle vilkår, kan det ikke forventes, at der stilles samme krav som til KNR. Med hensyn til programetiske og presseetiske retningslinier vil enhver radio- og tv-station være ansvarlig for sin programvirksomhed og ansvar vil kunne gøres gældende efter medieansvarslovens regler herfor. Det vil derfor også som udgangspunkt være den pågældende radio- eller tv-stations eget ansvar at sikre, at personalet er tilstrækkeligt uddannet.

Varighed af lokale sendetilladelser:

KNR har anbefalet, at sendetilladelser til lokal radio- og tv-virksomhed begrænses til 3 år. KNR har ikke begrundet dette forslag. Det er fundet hensigtsmæssigt at bibeholde 5-års varighed, da dette er samstemmende med frekvenstilladelseernes varighed.

Til kapitel 4:

Dækning af idrætten:

Grønlands Idræts-Forbund har ønsket, at det bliver skrevet ind i forordningen, at KNR skal være forpligtet til at yde en god og alsidig dækning af idrætten. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at fremhæve idrætten frem for andet i selve forordningsteksten. Idrætten udgør en del af KNR's underholdningsforpligtelse efter forslaget § 20, stk. 1. Desuden antages idrætten også at være en del af den forpligtelse, der er fastlagt i forslaget § 20, stk. 3, og § 20, stk. 5-7.

Egenproduktioner:

KNR mener, at forordningen i langt højere grad bør sikre vigtigheden af KNR som landets bærende kulturinstitution – også når det drejer sig om produktion af kultur og underholdning på radio og tv. Kalaallit Atuakkiortut har anbefalet, at der laves grønlandssprogede programmer, der går videre end blot nyheds- og aktualitetsprogrammer, og således også burde omfatte produktioner, der er rettet mod drama og underholdning. Det skal hertil bemærkes, at forslaget ikke er til hinder for, at der af KNR fortsat produceres grønlandssprogede programmer indenfor drama og underholdning. Det er blot fundet hensigtsmæssigt, at det alene er på nyheds- og aktualitetsdelen er nødvendigt at forpligte KNR til lave programmer selv. Der er i forslaget i øvrigt sket en præcisering af KNR's forpligtelser indenfor kulturen.

Ressourcer:

KNR har generelt givet udtryk for manglende ressourcer til efterlevelse af de forordningspålagte public service forpligtelser.

KNR har blandt andet givet udtryk for, at det er svært at realisere ønsket i forslagets § 20, stk. 4, der omhandler reel landsdækning. Dette begrundes KNR dels med økonomiske forhold og dels med manglende kvalificerede folk på kysten til at producere programmer eller udsendelser.

KNR har desuden anført, at de public service forpligtelser, der er nye, forudsætter tilførsel af yderligere ressourcer for at KNR kan varetage dem.

Økonomidirektoratet har anmodet om at få tilføjet, at såfremt der produceres yderligere undervisningsmateriale, eller at der sker et niveauløft, skal dette ske indenfor de på finansloven givne bevillingsrammer for de berørte hovedkonti, alternativt inden for de på finansloven givne bevillingsrammer for Landsstyreområdet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke.

Der er i bemærkningerne vedrørende forslagets økonomiske konsekvenser redegjort for ressourceproblematikken.

Sprogpolitiske rammer:

KNR anfører, at det konstateres, at der fortsat ikke er nogen sprogpoltiske rammer for public service virksomhed, og der efterlyses derfor klare retningslinier for dette. Det skal hertil bemærkes, at der ved § 20, stk. 9 er indsat en bestemmelse i forslaget om, at KNR i programudbudet skal sikre, at der tages størst mulig hensyn til de mindretal i befolkningen, der har et andet modersmål end grønlandsk. Det er i bemærkningerne til bestemmelsen anført, at der vil blive foretaget en præcisering af omfanget i public service kontrakten.

Færdiggørelse af public service kontrakt:

KNR anfører, at der savnes en drøftelse af udkast til resultatkontrakt. Der er i forslaget fastsat, at der skal indgås 4-årige resultatkontrakter mellem KNR og Landsstyret, men at den første kontrakt alene skal gælde for 3 år for perioden 1. januar 2006 til 31. december 2008. Iværksættelse af styringen ved public service kontrakter sker således med et års forskydning i forhold til forordningens ikrafttrædelsestidspunkt. Den nuværende bestyrelse vil ikke kunne forpligtes til at indgå en public service kontrakt efter de nugældende regler. En public service kontrakt for 2005 ville derfor skulle indgås med tilbagevirkende kraft af den bestyrelse, der skulle udpeges i forbindelse med forordningens ikrafttræden. Landsstyret har som følge heraf valgt at udskyde iværksættelsen af styringen med public service kontrakt til 2006. Dette vil muliggøre, at KNR's nuværende bestyrelse kan fortsætte sit arbejde funktionsperioden ud (det vil sige frem til 1. november 2005), og at en ny bestyrelse herefter vil kunne nå at få aftalt public service kontrakt med Landsstyret inden udgangen af 2005.

Styring ved public service kontrakt:

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv anbefaler, at reglerne vedr. kontraktstyring udgår. Grønlands Presseforening frygter, at resultatkontrakten kan medføre en fortsat tæt politisk styring af KNR. Begrundelsen om, at kontraktstyring medfører højere grad af politisk styring er for så vidt rigtig, men både KNR og Landsstyret har ønsket denne styringsform, og styringen bliver alene på et overordnet niveau og er derfor ikke et brud på KNR's redaktionelle frihed og stationens selvstændighed.

KNR's juridiske status:

KNR har ønsket en beskrivelse af stationens juridiske status i relation til Grønlands Hjemmestyres forskellige ressortområder, når der er indgået resultatkontrakt mellem KNR og Hjemmestyret. Kalaallit Atuakkiortut har anført, at bestemmelsen (forslagets § 30) er nonsens, og at det anbefales, at KNR's juridiske status fastlægges i gængse rammer, f.eks. som nettostyret virksomhed, selvejende institution eller anden juridisk enhed. Der er i forslaget foretaget en præcisering af KNR's juridiske status, og der i den forbindelse indført en såkaldt endelighedsbestemmelse, dvs. en bestemmelse om, at KNR's afgørelser ikke vil kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Der er ikke fundet anledning til at ændre betegnelsen "selvstændig offentlig institution", der hidtil har været anvendt, og som i øvrigt også anvendes i tilsvarende dansk lovgivning om Danmarks Radio, og som mest rammende synes at dække KNR's særlige organisatoriske indplacering i forhold til Hjemmestyret.

Sammensætning af KNR's bestyrelse:

KNR ser det meget problematisk, at der stadig skal sidde en ekstern producent (som kan være leverandør eller konkurrent) i bestyrelsen. Denne opfattelse deles af Tusagassiortut Peqatigiiffiat/Grønlands Presseforening. Det er fundet hensigtsmæssigt at bibeholde de eksterne producenter i bestyrelsen for herigennem at tilstræbe et øget samarbejde mellem KNR og de lokale producenter.

Forhandlingsret:

KNR anfører, at det med stor beklagelse er konstateret, at der nu ikke lægges op til, at forhandlingsretten overfor TP overgår til KNR. KNR anfører, at dette vil betyde, at de fleksible og mere smidige ordninger, som KNR havde set frem til i forbindelse med overenskomsterne med TP og i forlængelse af konceptskiftet, risikerer at blive meget tungere. Der er her tale om en ændring i forhold til det tidligere udsendte forslag, der er begrundet i høringssvaret herom fra Økonomidirektoratets Forhandlingsafdeling. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 34.

KNR's finansiering:

KNR giver udtryk for, at bestemmelserne vedr. finansiering udgør et problem for KNR, og at lovgrundlaget for de økonomiske og regnskabsmæssige forhold skal være anderledes end i dag. KNR anbefaler, at KNR bør følge de almindelige økonomiske og regnskabsmæssige regelsæt, som aktieselskaber er underlagt (årsregnskabsloven). Det er ikke på det af KNR hidtil præsenterede grundlag fundet hensigtsmæssigt at ændre på disse bestemmelser. KNR er anmodet om at uddybe begrundelsen for sit ønske om andre regler og fremkomme med konkrete forslag hertil. Såfremt der måtte fremkomme velbegrundede argumenter for andre regler, vil Landsstyret søge disse indarbejdet i forslaget inden forslaget vedtagelse.

Til kapitel 5:

Sprogfordeling i lokale radio- og tv-stationers programvirksomhed:

KNR anfører, at der bør stilles krav til de lokale stationer om sprogfordelingen i deres sendevirksomhed, som et krav der skal være opfyldt for at få sendetilladelse. Det skal hertil bemærkes, at det ikke er fundet hensigtsmæssigt at opstille krav om sprogfordelingen. Det er fundet vigtigt, at de lokale stationer informerer lokalbefolkningen om lokale nyheder og at de giver lokalbefolkningen mulighed for at ytre sig. Det antages, at de enkelte stationer indretter deres programvirksomhed i forhold til de sproggrupper de servicerer og dermed også tager nødvendige hensyn til sproglige mindretal, hvor sådanne måtte forekomme.

Administration af tilskud:

KNR er uenig i, at STTK gives mulighed for selv at stå for administration af grund- og produktionstilskud til lokale stationer, og anbefaler, at det foregår i Radio- og tv-nævnets regi i stedet for. Det skal hertil bemærkes, at tilskud tildeles på baggrund af objektive kriterier, og at der derfor ikke vurderes at være risiko for inhabilitet og usaglig tilskudstildeling. Bestemmelsen er derfor ikke ændret.

Til kapitel 6:

Radio- og tv-nævnets opgaver og sammensætning:

KNR har ønsket en præcisering af nævnets opgaver i forhold til KNR og har desuden givet udtryk for, at KNR's holdning og mening i høj grad skal høres i forbindelse med udpegning af Radio- og tv-nævnets medlemmer. Der er i forslaget foretaget præcisering af nævnets opgaver. KNR vil kunne indstille forslag til kandidater på lige fod med andre relevante parter, men KNR vil ikke indtage nogen særstatus desangående.

Til kapitel 7:

Reklametimer i forhold til samlede udsendelsestimer.

KNR har noteret sig, at 10 % grænsen for reklametimer i forhold til samlede udsendelsestimer igen er indsat, og KNR betragter dette som en begrænsning af KNR's fremtidige indtægtsmuligheder. Det skal hertil bemærkes, at det på baggrund af indhentede oplysninger herom fra KNR kunne konstateres, at det ikke hidtil har været nogen begrænsning, og at det heller ikke umiddelbart forventedes at blive det. Der er derfor ikke fundet grundlag for at ændre bestemmelsen.

KNR's reklamevirksomhed:

KANUKOKA finder det problematisk, at KNR fortsat skal have mulighed for at drive reklamevirksomhed, og at dette bør være forbeholdt de lokale radio- og tv-stationer. De grønlandske aviser har tidligere givet udtryk for utilfredshed med en liberalisering af reklamereglerne. Det skal hertil bemærkes, at STTK ikke har haft indvendinger mod KNR's fortsatte reklamevirksomhed. Derudover skal bemærkes, at det er præciseret i forslaget, at KNR's anden virksomhed, herunder reklamevirksomhed, skal ske på konkurrencemæssige vilkår. Desuden er de oprindeligt foreslåede liberaliseringer af reklamereglerne udgået af forslaget.

Bemærkninger til forordningsforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1, Udøvelse af programvirksomhed.

Den gældende forordnings kapitel 1 indeholder de almindelige regler om spredning og fordeling af programmer. Kapitlet fastslår således, hvilke foretagender der må iværksætte trådløs udsendelse af programmer til almenheden (§ 1), og hvilke der må iværksætte en fordeling af programmer gennem kabelanlæg til private boliger, dvs. aktivt udøve kabelfødt programvirksomhed (§ 3). Endvidere fastlægges, hvilke eksisterende programmer fællesantenneanlæg må - evt. skal (§ 4) - fordele (§ 2) tilligemed en nærmere regulering af hovedsagelig teknisk karakter (§§ 5-7).

Forordningsforslagets kapitel 1 og 2 erstatter de bestemmelser, der hidtil har været samlet i den gældende forordnings kapitel 1. Det er fundet hensigtsmæssigt at opdele bestemmelserne i et kapitel om udøvelse af programvirksomhed (kapitel 1) og et kapitel om distribution af lyd- og billedprogrammer (kapitel 2) således, at det klart fremgår, at distribution ikke anses for udøvelse af programvirksomhed.

Forordningsforslagets kapitel 1 fastlægger, hvem der har ret til at udøve programvirksomhed, og hvad der forstås ved programvirksomhed. Der er herudover en definition af, hvad der forstås ved radioanlæg, fællesantenneanlæg og kabelanlæg. Endelig er der en bestemmelse, der fastsætter en forpligtelse til oprettelse og drift af de tekniske anlæg, der er nødvendige for KNR's udsendelse og fordeling af lyd- og billedprogrammer.

Til § 1

Den gældende forordnings § 1 drejer sig om, hvem der har ret til spredning af lyd- og billedprogrammer til almenheden ved hjælp af radioanlæg.

Det foreslås at ændre og forenkle sprogbrugen i forordningen fra "spredning af lyd- og billedprogrammer" til "udøvelse af programvirksomhed". Udøvelse af programvirksomhed bliver ved affattelsen af § 2 tillige en fællesbetegnelse for dels udsendelse af lyd- og billedprogrammer til almenheden ved hjælp af radioanlæg og fordeling ved hjælp af fællesantenneanlæg af lyd- og billedprogrammer, der ikke tillige udsendes ved hjælp af radioanlæg.

Med den foreslåede bestemmelse er det hensigten generelt at betegne den programvirksomhed, som reguleres af landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed, som udøvelse af programvirksomhed, uanset om der er tale om programvirksomhed ad trådløs vej (udsendelse) eller via kabelanlæg (fordeling).

Nr. 1 om KNR's adgang til at udøve programvirksomhed viderefører således den gældende forordnings § 1, stk. 1, og § 3, nr. 1.

Nr. 2 om selskaber, foreninger og lignende samt kommuners adgang til at udøve programvirksomhed viderefører til dels den gældende forordnings § 1, stk. 2 og § 3, nr. 2, som giver adgang til at udøve lokal programvirksomhed. For så vidt angår

kommunernes adgang til at udøve programvirksomhed er der i forslaget § 13, stk. 2 indsat betingelser for, under hvilke omstændigheder kommuner kan opnå ret til sendetilladelse. Der henvises for uddybning herom til bestemmelsen og tilhørende bemærkninger. Som noget nyt indføres der tillige adgang til at udøve landsdækkende programvirksomhed, såfremt Landsstyret har givet tilladelse hertil, jf. forslaget § 14 og bemærkningerne dertil.

Som noget nyt er der tillige indsat et stykke 2, der præciserer, at programvirksomheden skal udøves i overensstemmelse med landstingsforordningen og bestemmelser udstedt i medfør af forordningen samt eventuelle vilkår, som sendetilladelsen er meddelt på.

Til § 2

Bestemmelsen fastslår, hvad der i landstingsforordningen forstås som udøvelse af program-virksomhed.

Ved programvirksomhed forstås som hidtil selvstændig programvirksomhed eller programvirksomhed, hvorved der sker redigering og sammensætning af et program ved anvendelse af programdele fra f.eks. satellitprogrammer, videobånd, programpakker eller egne optagelser. Udøveren af programvirksomhed får herved et programansvar. Dette skal ses i modsætning til distribution af lyd- og billedprogrammer, hvor der distribueres lyd- og billedprogrammer, som distributøren ikke selv har produceret eller sammensat, men hvor der er tale om udefra kommende færdigredigerede programmer, og hvor distributøren af programmerne derfor heller ikke har et programansvar for de enkelte programmer.

Stk. 1 fastslår den anførte bredere anvendelse af begrebet "udøvelse af programvirksomhed", dvs. at udøvelse af programvirksomhed omfatter udsendelse ad trådløs vej ved hjælp af radioanlæg eller satellit eller fordeling via fællesantenneanlæg, som er kabelfødt anlæg.

Nr. 1 omfatter den hidtidige forståelse af begrebet spredning, der nu er erstattet af begrebet udsendelse, - nemlig trådløs udsendelsesvirksomhed, som denne foregår ved hjælp af rundspredende sendere på jorden til almenheden. Begrebet udsendelse omfatter også trådløs udsendelsesvirksomhed ved hjælp af satellit, dels rundspredende satellitter, dels kommunikationssatellitter. Det afgørende er, om programmerne af afsenderen er bestemt til modtagning af almenheden - kodet eller ukodet - evt. at de sendes via satellit med fordeling i fællesantenneanlæg for øje. Undtaget fra begrebet er således radio- og tv-selskabers programudvekslinger, som finder sted over kommunikationssatellitter med henblik på at indgå i modtagerens programvirksomhed, og andre tilsvarende former for lukkede teletransporter.

Lyd- og billedprogrammer skal som hidtil forstås som programmer, der enten kan høres eller ses eller begge dele. Dette omfatter også tekst-tv. Lyd- og billedinformationer via internettet vil også kunne opfattes som lyd- og

billedprogrammer, men sådanne informationer vil ikke anses omfattet af denne bestemmelse, da internettet som udgangspunkt anses for at være punkt til punkt kommunikation og altså ikke til almenheden, som er krævet i denne bestemmelse. Derfor vil eksempelvis tekstbokse og rulletekster på computere ikke kunne anses for lyd- og billedprogrammer i forordningens forstand.

Den beskrevne udsendelse af programmer til almenheden ved hjælp af radioanlæg, herunder satellitter, henhører endvidere under Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om radiofrekvenser. Denne foreskriver, at der for enhver oprettelse og drift af radioanlæg af denne art skal indhentes tilladelse fra kommunikationsministeren. Hjemmestyret har ansvaret for den daglige forvaltning af tilladelser. Hjemmestyret har meddelt Tele Greenland A/S koncession på telekommunikationsområdet i Grønland, jf. Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 18 af 22. november 1999 om koncession for Tele Greenland A/S. I medfør af § 9, stk. 1, nr. 2 i koncessionsbekendtgørelsen skal Tele Greenland A/S varetage forvaltningsopgaver i forbindelse med tilladelsesudstedelse i henhold til landstingsforordning om radio- og fjernsynsvirksomhed. Hjemmestyret har indgået en forvaltningsaftale med Tele Greenland A/S med henblik på en uddybning af det regelsæt, der regulerer forholdet mellem koncessionsgiver (Hjemmestyret) og koncessionshaver (Tele Greenland A/S). Heraf fremgår bl.a., at radioforvaltningsopgaverne er samlet hos Tele Greenland A/S i ét tjenesteafsnit, der i forholdet til borgerne repræsenterer Hjemmestyret.

Nr. 2 omhandler programvirksomhed i form af kabelfødt programvirksomhed; dvs. direkte indfødnig af programmer i fællesantenneanlæg.

Stk. 2 definerer begrebet radioanlæg. Definitionen svarer til den hidtidige forståelse af begrebet. Anlæg af enhver art medfører bl.a., at satellitter også er medtaget, jf. i øvrigt bemærkningerne ovenfor vedr. stk. 1, nr. 1.

Stk. 3 indebærer en terminologisk forenkling, som er i overensstemmelse med almindelig sprogbrug, nemlig at alle fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling til almenheden af programmer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, i forordningen betegnes som fællesantenneanlæg. Ved lokaler, som anvendes til privat beboelse, forstås private husstande. Programforsyning af andre typer af lokaler falder uden for forordningen. Dette gælder f.eks. butiks-, opholds- og udstillingsarealer, hotelværelser og lokaler for patienter, klienter og indsatte i forskellige former for institutioner.

Stk. 4 er ny. Det er fundet hensigtsmæssigt at få defineret begrebet "kabelanlæg", da begrebet anvendes i flere af forordningens bestemmelser. Kabelanlæg kan ses som en modsætning til radioanlæg, der er defineret i stk. 2, idet radioanlæg netop er trådløse anlæg, mens kabelanlæg er baseret på kabler, som består af tråde, der muliggør overførsel af telekommunikations-signaler.

Telefon- og bredbåndsforbindelser er også omfattet af begrebet "kabelanlæg". Udøvelse af programvirksomhed gennem telefon- og bredbåndsforbindelser vil der alene være tale om, såfremt sådanne forbindelser bruges til fordeling til almenheden

af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, idet dette er fastsat i stk. 3.

Til § 3

Bestemmelsen viderefører den gældende forordnings § 5. Der er i forhold til denne bestemmelse dog foretaget den ændring, at Grønlands Televæsen er erstattet af formuleringen "Den, der i henhold til landstingsforordning om telekommunikation og teletjenester er meddelt koncession på anlæg og drift af de offentlige telekommunikationstjenester samt udbudet af disse". I dag er koncession meddelt Tele Greenland A/S, men idet koncessionen i fremtiden eventuelt kan tildeles et andet selskab, er der valgt denne formulering. Der er desuden sket konsekvensændring som følge af den foreslåede nye § 2.

Som noget nyt er det i stykke 2 fastsat, at vilkårene for oprettelse og drift af de omhandlede anlæg fastlægges i en servicekontrakt, der skal godkendes af Landsstyret. Servicekontrakten indgås mellem KNR og koncessionshaver. Der har i de seneste år været indgået en forvaltningsaftale mellem Tele Greenland A/S, KNR, KIIP og Direktoratet for Boliger og Infrastruktur. Denne skal fremover erstattes af servicekontrakten mellem de to direkte aftaleparter, dvs. koncessionshaver og KNR.

I stykke 3 er der givet Landsstyret hjemmel til at fastsætte nærmere retningslinier for beregningsgrundlag og betalingsvilkår for de ydelser, som koncessionshaver i medfør af stykke 1 er forpligtet til at yde. Bestemmelsen erstatter den gældende forordnings § 5, stk. 2. Landsstyret har med hjemmel heri mulighed for at regulere disse forhold, hvilket kan blive nødvendigt, hvis koncessionshaver og KNR ikke kan opnå enighed om disse forhold.

Til kapitel 2. Distribution af lyd- og billedprogrammer.

Kapitel 2 samler bestemmelser om distribution af lyd- og billedprogrammer. Bestemmelserne om fordeling af lyd- og billedprogrammer findes i den gældende forordnings kapitel 1, §§ 2-4 og § 7.

I forhold til de gældende regler er der som noget nyt som § 4 indsat en bestemmelse om landsdækkende distribution af grønlandske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved hjælp af digitale sendenet.

Som noget nyt er der indført mulighed for tekstning og lignende af lyd- og billedprogrammer, der fordeles i fællesantenneanlæg, hvis det pågældende radio- eller fjernsynsforetagende har givet samtykke hertil, jf. forslaget § 5, stk. 2.

Der er herudover indsat en bestemmelse om programpakker, der forpligter udbyderen heraf til at sikre, at samtlige programpakker indeholder KNR's public

service programmer og lokale programmer, og sikre, at der er mulighed for alene at købe en pakke, som enten indeholder disse programmer eller disse programmer og andre programmer, for hvilke der betales en begrænset del af den samlede pris for programpakken. Der henvises til forslaget § 7, stk. 2 og 3 og bemærkningerne dertil.

Den eksisterende hjemmel i den gældende forordnings § 6 for Landsstyret til at fastsætte forskrifter om oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg er i forslaget udgået. Der er i stedet indsat en hjemmel for Landsstyret til at fastsætte regler om adgang til anvendelse af dekodere i fællesantenneanlæg. Der henvises herom til forslaget § 8 og bemærkningerne dertil.

Til § 4.

Stk. 1 fastslår, at landsdækkende distribution af grønlandske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved hjælp af digitale sendenet kun kan ske med tilladelse fra Landsstyret. Udenlandske lyd- og billedprogrammer omfatter også danske lyd- og billedprogrammer.

Tilladelsen er ikke at betragte som en sendetilladelse, idet der netop alene er tale om distribution.

Tilladelseskravet er begrundet i, at Landsstyret ønsker at sikre, at landsdækkende distribution ikke får utilsigtede konsekvenser for KNR, de lokale radio- og tv-stationer og eventuelle andre stationer, der måtte have oppebåret tilladelse til landsdækkende radio- og tv-virksomhed. Desuden giver tilladelseskravet mulighed for, at Landsstyret kan fastsætte vilkår, herunder betinge tilladelse af betaling af en koncessionsafgift, jf. herom nedenfor vedr. stk. 2 og 3.

Ved udenlandske lyd- og billedprogrammer forstås som hidtil alle programmer, som sendes fra udlandet af udenlandske radiospredningsinstitutioner, programselskaber og lignende, uanset hvilket sprog, der anvendes i programmerne.

Der gives i stk. 2 Landsstyret hjemmel til at fastsætte vilkår for tilladelsen. Det kan eksempelvis være vilkår om samarbejde med KNR og andre radio- og tv-stationer, anvendelse af bestemte tekniske standarder, tilladelsesperiodens længde, samtidig og uændret videredistribution af programmerne og eventuelle ejerskabsbegrænsninger.

I stk. 3 gives der hjemmel til, at Landsstyret kan betinge tilladelse af betaling af en af Landsstyret fastsat koncessionsafgift. Baggrunden herfor er, at der er knyttet en indtægtsmulighed til tilladelsen til landsdækkende distribution. En koncessionsafgift vil derfor kunne være enten en ekstra indtægt for landskassen eller en kompensation for eventuelle mistede indtægter for KNR og andre radio- og tv-stationer.

I stk. 4 gives der Landsstyret mulighed for under givne omstændigheder at inddrage en tilladelse.

I stk. 5 er der givet Landsstyret hjemmel til at fastsætte regler om udstedelse af tilladelse. Landsstyret vil med hjemmel heri blandt andet kunne fastsætte regler om tilrettelæggelse og gennemførelse af en udbudsforretning.

Til § 5

Udsendelser af lyd- og billedprogrammer kan for det første modtages individuelt enten ved hjælp af antenne indbygget i radio- eller tv-modtageren eller eget antenneanlæg. Individuel modtagning kan omfatte alle grønlandske og udenlandske programmer. For det andet kan programmer modtages og fordeles i kabelanlæg med central modtagning af programmer med henblik på fordeling til de tilsluttede brugere. Forordningsforslagets § 5 regulerer sidstnævnte forhold.

De radioanlæg, som benyttes til modtagning af radio- og tv-udsendelser, reguleres ikke i denne forordning, men omfattes af bestemmelser i Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om radiofrekvenser, som navnlig indeholder tekniske forskrifter for anlæggene, såvel til individuel modtagning som via fællesantenne. Tele Greenland A/S varetager i øjeblikket forvaltningen af området.

Den gældende forordnings § 2, stk. 1 bestemmer, at fællesantenneanlæg alene må benyttes til fordeling af de i forordningens § 1 omhandlede programmer (fra KNR og lokale stationer), som modtages direkte ved hjælp af anlæggets antenne. Herudover vil KNR's og de lokale stationers egenproducerede programmer kunne indføres direkte i anlægget i medfør af den gældende forordnings § 3, som omhandler, hvem der må iværksætte selvstændig, kabelfødt programvirksomhed.

Endvidere er det efter den gældende forordnings § 2, stk. 1 tilladt at benytte anlæggene til at fordele alle udenlandske programmer, der modtages direkte via antenne.

Den foreslåede § 5 er en videreførelse af den gældende forordnings § 2, stk. 2. Bestemmelsen regulerer benyttelsen af fællesantenneanlæg til fordeling af udefra kommende færdigredigerede programmer. Dette betyder, at fordeling af grønlandske og udenlandske lyd- og billedprogrammer skal ske ved direkte videresendelse og uden ændringer. Det vil fortsat være muligt at tidsforskyde programmer og som noget nyt tekste programmer, hvis det pågældende radio- eller tv-foretagende har givet samtykke, men det skal understreges, at bestemmelsen ikke giver adgang til redigering af et nyt selvstændigt program på basis af forskellige programleverandørers udsendelser. Endvidere skal det understreges, at et samtykke fra det pågældende radio- eller tv-foretagende ikke i sig selv vil være tilstrækkeligt til at gøre tekstning eller tidsforskudt fordeling af programmer lovlig, idet ophavsretslovgivningen også kræver, at der skal foreligge samtykke fra ophavsmænd, udøvende kunstnere m.fl., hvis værker indgår i programmerne.

Til § 6

Bestemmelsen i stk. 1 viderefører den gældende forordnings § 4, stk. 1. Der er foretaget den ændring, at det er præciseret, at den såkaldte must carry forpligtelse alene omfatter KNR's public service programmer og ikke KNR's anden programvirksomhed i medfør af forslaget § 29, stk. 1. Herudover er det præciseret, at forpligtelsen heller ikke gælder, såfremt KNR's programmer kan modtages af brugerne af fællesantenneanlægget på anden vis. Når must carry forpligtelsen alene omfatter KNR's public service programvirksomhed, er dette begrundet i, at det alene er denne programvirksomhed, samfundet har en særlig interesse i, at befolkningen bliver tilbudt.

Bestemmelsen omfatter som hidtil alle fællesantenneanlæg, uanset antallet af tilslutninger.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny og er begrundet i den teknologiske udvikling. Når der alene er en forpligtelse til at fordele KNR's digitale programmer, hvis der fordeles andre digitale programmer, er dette begrundet i, at det vil være urimeligt omkostningskrævende for ejeren af det pågældende anlæg at skulle udsende digitale programmer, hvis anlægget ikke er indrettet til digitale programmer.

Til § 7

Bestemmelsen i stk. 1 viderefører med en redaktionel ændring den gældende forordnings § 4, stk. 2. Bestemmelsen har til formål at sikre, at den såkaldte must carry forpligtelse som hidtil også omfatter lokale programmer, hvis fællesantenneanlæggene indeholder mere end 2 kanaler.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny. Begrundelsen for bestemmelsen er at undgå, at forbrugerne tvinges til at købe en programpakke, som f.eks. indeholder dyre betalings-tv-kanaler for at kunne modtage de programmer, som fællesantenneanlæggene er forpligtede til at fordele.

Til § 8

Bestemmelsens indhold er ny. Formålet med bestemmelsen er at give Landsstyret hjemmel til at fastsætte regler om adgang til anvendelse af dekodere i fællesantenneanlæg, hvis der måtte vise sig behov herfor.

Til kapitel 3, Sendetilladelse.

Kapitlet samler alle bestemmelserne om udstedelse af sendetilladelse, dvs. både landsdækkende og lokale sendetilladelser. Kapitlet erstatter den gældende forordnings kapitel 3, der alene vedrører lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Kapitlet indeholder bestemmelser om, hvem der udsteder sendetilladelse, sendetilladelsens omfang og varighed, bestemmelser om ansøgning, bestemmelser om særlige forpligtelser der følger med sendetilladelsen og endelig bestemmelser om, under hvilke omstændigheder en sendetilladelse kan inddrages.

Kompetencen til at udstede landsdækkende sendetilladelser tillægges Landsstyret, mens kompetencen til udstedelse af lokale sendetilladelser tillægges et nyoprettet Radio- og tv-nævn.

Landsdækkende sendetilladelse kan gives efter ansøgning herom. Landsstyret kan i forbindelse hermed fastsætte vilkår for tilladelsen, herunder om eventuel betaling af koncessionsafgift. Lokal sendetilladelse opnår man derimod ret til, hvis man opfylder forordningens bestemmelser herfor.

Der indføres som noget nyt mulighed for, at en lokal sendetilladelse efter ansøgning herom også kan gives til at sende til tilstødende kommuner.

Der åbnes desuden op for samsending mellem flere lokale tilladelseshavere, såfremt nærmere angivne betingelser herfor er opfyldt.

Som noget nyt fastsættes det i forordningen, at sendetilladelsen også omfatter frekvenstilladelse efter Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om radiofrekvenser.

Det er tillige nyt, at sendetilladelsernes varighed fastsættes i forordningen.

Som noget nyt er det i forordningen tillige anført, hvad ansøgning om sendetilladelse skal indeholde.

Der er givet større muligheder for inddragelse af sendetilladelsen end efter den gældende forordning. Inddragelseskompetencen følger kompetencen til udstedelse af tilladelse.

Til § 9

Indholdet i bestemmelsen er nyt.

Med bestemmelsen i stk. 1 gives der mulighed for at give andre radio- og tv-stationer end KNR tilladelse til at udøve landsdækkende programvirksomhed. Det bemærkes, at tilladelse kan ikke gives til en kommune. Bestemmelsen skal sammenholdes med § 14, der angiver forudsætningerne for udstedelse af tilladelse.

Stk. 2 giver Landsstyret hjemmel til i forbindelse med udstedelse af tilladelse at fastsætte vilkår herfor, herunder om eventuel betaling af koncessionsafgift. Baggrunden herfor er, at der ved tildeling af en sendetilladelse i udgangspunktet ikke følger forpligtelser med til indholdet af programvirksomheden, i modsætning til KNR, og at der åbnes op for adgang til et forholdsmæssigt stort reklamemarked og andre indtægter i forbindelse med programvirksomheden. Et krav om betaling af koncessionsafgift kan således være begrundet i ønsket om at kompensere KNR og de lokale radio- og tv-stationer for et indtægtstab forårsaget af øget konkurrence om reklamemarkedet.

Stk. 3 giver Landsstyret mulighed for at regelfastsætte, hvilke betingelser og vilkår, der skal gælde for erhvervelse af landsdækkende sendetilladelse. Landsstyret vil dog ikke kunne fravige de forordningsfastsatte betingelser, jf. § 14.

Til § 10

Efter den gældende forordnings § 18 kan Kultur- og undervisningsdirektoratet give selskaber, foreninger og lignende samt kommuner tilladelse til radio- og fjernsynsvirksomhed ved hjælp af radioanlæg inden for et lokalt område. Kompetencen til udstedelse af lokale sendetilladelser foreslås ved forslagens § 10 overført til Radio- og tv-nævnet. Det er i stk. 1 præciseret, at tilladelse forudsætter ansøgning herom.

Stk. 2 fastsætter den geografiske udstrækning af en lokal sendetilladelse. Det fremgår heraf, at udgangspunktet som hidtil er, at tilladelsen alene dækker den pågældende kommune. Som noget nyt er der imidlertid åbnet op for, at Radio- og tv-nævnet, når særlige forhold taler derfor, kan give tilladelseshaver tilladelse til tillige at sende inden for tilstødende kommuner. Ved Radio- og tv-nævnets vurdering af sådanne ansøgninger må nævnet foretage en konkret helhedsvurdering, hvor nævnet blandt andet kan tillægge tekniske forhold betydning. Herudover vil det være relevant at tillægge det betydning, om den udvidede sendetilladelse antages at være til væsentlig gene, og om der i de tilstødende kommuner i forvejen er radio- eller tv-stationer. Kommunalbestyrelsen i en tilstødende kommune vil ikke kunne nægte, at en sådan udvidet tilladelse udstedes.

Med bestemmelsen i stk. 3 fastholdes det hidtil gældende forbud mod samsending af udsendelser mellem flere lokale tilladelseshavere.

Ved samsending forstås det forhold, at et program udsendes samtidigt eller med en ubetydelig tidsforskydning af flere radio- eller tv-stationer.

Begrundelsen for forbudet mod samsending er, at der ved samsending dels vil kunne etableres radio- og fjernsynsvirksomhed, der reelt udvider de lokale stationers tilladte sendeområde, og dels at man kan risikere, at en dominerende lokal radio- eller tv-station gennem sin dominerende stilling udkonkurrerer en lokal station i en anden kommune, eller gennem fast samarbejdsforhold med en lokal station i en

anden kommune opnår bestemmende indflydelse på programudbudet, der reelt fratager stationen dens tilknytning til lokalområdet.

Der åbnes i stk. 3 imidlertid op for samsending, såfremt tilladelseshaverne er enige herom, og såfremt der er tale om enkeltstående samsendinger af midlertidig karakter. Formuleringen "Enkeltstående samsendinger" er udtryk for, at samsendingerne skal ses som undtagelser. Formuleringen "af midlertidig karakter" er udtryk for, at samsendingerne tidsmæssigt skal være af begrænset varighed. Den eksakte varighed kan ikke siges på forhånd, da det afhænger af karakteren af det, der bliver samsendt. Såfremt disse betingelser er opfyldt, anses de bagvedliggende hensyn bag det generelle forbud mod samsending respekteret.

I stk. 4 gives der mulighed for udstedelse af midlertidige lokale sendetilladelser, når der er tale om programmer om enkeltstående begivenheder i kortere perioder inden for et lokalt område. Bestemmelsen har til formål at give bedre muligheder for radio- og tv-dækning af begivenheder af kortere varighed på steder, hvor der ikke i forvejen er en tilladelseshaver, og hvor det af økonomiske og andre grunde kan være uoverkommeligt for KNR at dække begivenheden. Det kan eksempelvis være sportsbegivenheder, så som nationale mesterskaber, valgudsendinger m.v.

Til § 11

Bestemmelsen i stk. 1 fastslår som noget nyt, at sendetilladelse udover tilladelse til at udøve programvirksomhed også omfatter frekvenstilladelse efter Anordning for Grønland af lov om radiofrekvenser. Det hidtidige dobbelte tilladelsessystem ophæves herved. Det er således den tilladelsesudstedende myndighed, der på ansøgers vegne også skal ansøge om frekvenstilladelse, når der er modtaget ansøgning om sendetilladelse.

Bestemmelsen omfatter såvel lokale som landsdækkende sendetilladelser.

Det skal bemærkes, at der kan være tilfælde, hvor der ikke er behov for sendetilladelse men alene frekvenstilladelse. Det vil være aktuelt, når der er tale om distribution af programmer ved anvendelse af en frekvens men altså ikke udøvelse af programvirksomhed. I disse tilfælde skal den pågældende søge om frekvenstilladelse alene efter de herom gældende regler. Da der ikke er tale om en frekvenstilladelse som en del af en sendetilladelse, skal ansøgning ikke indgives til og behandles af Radio- og tv-nævnet, men direkte til den forvaltningsmyndighed, der varetager forvaltningen af frekvenstilladelser, jf. herom bemærkningerne til § 2.

I stk. 2 fastslås sendetilladelsernes varighed som noget nyt i forordningen. Efter den gældende forordning udstedes lokale sendetilladelser for en periode, der maksimalt kan være 3 år for radio og 5 år for fjernsyn og med mulighed for fornyelse af tilladelsen ved dens udløb.

For så vidt angår landsdækkende sendetilladelse, vil Landsstyret som et vilkår for tilladelsen kunne fastsætte dennes varighed, jf. forslaget § 9, stk. 2.

Til § 12

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter, hvad ansøgning om sendetilladelse skal indeholde. I den gældende forordnings § 19, stk. 2 er der også fastsat krav herom, men forslaget § 12 indeholder en betydelig mere detaljeret beskrivelse af, hvad ansøgningen skal indeholde. Der har dog hidtil også været en forholdsvis detaljeret regulering af ansøgningens indhold i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 34 af 26. november 1991 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. Når der nu i stedet foretages en detaljeret regulering i selve forordningen, hænger det sammen med, at der indføres retskrav på at modtage lokal sendetilladelse, hvis de herom fastsatte betingelser er opfyldt. En af disse betingelser er, at dokumentationskravene vedr. ansøgningen er opfyldt, jf. forslaget § 13, stk. 1, nr. 2.

Nr. 1 har til formål at give en klar identifikation af ansøgeren og mulighederne for at komme i kontakt med denne.

Nr. 2 har til formål at få identificeret ansøgeren i relation til de krav, der er fastsat i næringslovgivningen om registrering af virksomheder. Radio- og tv-stationerne har mulighed for som en del af stationernes finansieringsgrundlag at drive næringsvirksomhed. For at kunne kontrollere, at stationerne lovligt driver næringsvirksomhed, skal de opfylde kravene i landstingslov om næringsvirksomhed, og dette kan lettest kontrolleres ved at anmode om deres GER-nummer (nummer i Grønlands Erhvervs Register) og deres driftsenhedsnummer.

Nr. 3 har til formål at få klarlagt, om der er tale om landsdækkende programvirksomhed, hvorefter Landsstyret skal behandle ansøgningen, eller lokal programvirksomhed, hvorefter Radio- og tv-nævnet skal behandle ansøgningen.

Nr. 4 har til formål at få klarlagt, hvor stort et område den pågældende station vil kunne dække. Dette har i betydning i forhold til bestemmelsen i forslaget § 10, stk. 2 om, at en lokal sendetilladelse som udgangspunkt alene giver tilladelse til at sende inden for den pågældende kommune.

Nr. 5 har til formål at få klarhed over, hvilken form for programvirksomhed, der påtænkes udøvet, herunder om der er tale om radio eller tv eller begge dele.

Nr. 6 har til formål at få klarlagt, hvem, der ejer den pågældende station, og hvorledes stationen ledelsesmæssigt styres. Dette har betydning i forhold til eventuelle ansvarspådragende handlinger fra den pågældende stations side og i relation til, hvem der udadtil kan handle på stationens vegne. Den udstedende myndighed vil kunne kræve disse oplysninger dokumenteret, eventuelt i form af vedtægter eller lignende.

Nr. 7 har betydning i relation til bestemmelsen om forbud mod samsending, idet ejerskab af eller fast samarbejdsforhold med anden lokal station muligvis kan være en indikator for, at der ikke er tale om enkeltstående samsendinger af midlertidig karakter mellem de omhandlede stationer.

Nr. 8 har til formål at give orientering om eventuelle samarbejdsplaner med eksempelvis KNR, andre radio- eller tv-stationer eller eksterne producenter i øvrigt.

Nr. 9 har til formål at give et overblik dels over den enkelte stations programudbud dels over det samlede programudbud fra alle stationerne.

Nr. 10 har til formål at give et overblik over, hvornår den pågældende station agter at udøve sin programvirksomhed.

Nr. 11 har til formål at give oplysninger om udgifter og indtægter, herunder hvor store indtægter de enkelte stationer forventer fra forskellige indtægtskilder, herunder gennem tilskud fra Landskassen og reklameindtægter.

Nr. 12 har sammenhæng med nr. 4 og har til formål at give oplysning om de enkelte stationers tekniske udstyr til Radioforvaltningens sikring af, at der anvendes godkendt udstyr, og om tekniske muligheder, herunder om der benyttes analogt eller digitalt udstyr.

Nr. 13 har til formål at gøre det muligt for den udstedende myndighed på ansøgerens vegne at søge om frekvenstilladelse.

Stk. 2 har til formål at sikre, at den, der ansøger om tilladelse, også er den programansvarlige.

Stk. 3 har til formål at sikre, at den tilladelsesudstedende myndighed til enhver tid får relevante oplysninger om ændringer vedr. de forhold, der har betydning for udstedelse af tilladelse.

Stk. 4 giver Landsstyret hjemmel til at fastsætte regler om ansøgningsprocedure og supplerende oplysninger. Det kan være bestemmelser om ansøgningsfrister, dokumentationskrav mv. I visse tilfælde kan det være nødvendigt at indhente supplerende oplysninger i forhold til de i forordningen nævnte. Det kan eksempelvis være oplysninger om regnskabsmæssige forhold, herunder hvordan driften af den pågældende station finansieres.

Til § 13

Bestemmelsen i stk. 1 fastslår, under hvilke betingelser, der skal udstedes lokale sendetilladelser til selskaber, foreninger eller lignende, men altså ikke kommuner, idet der for kommuner også er andre betingelser jf. nedenfor vedr. stk. 2. "Lignende"

relaterer sig til såvel "selskaber" som "foreninger". Der kan således eksempelvis være tale om andre virksomhedstyper, sammenslutninger og organisationer.

Der er ikke frekvensknaphed i Grønland, hvorfor der i princippet ikke er grænser for antallet af lokale radio- og tv-stationer. Der er ingen begrænsninger i forhold til ejerskab af flere stationer, men det bemærkes, at den grønlandske konkurrencelovgivning, herunder bestemmelser om misbrug af dominerende stilling, skal respekteres.

I nr. 1 fastslås det, at selskabet, foreningen eller lignende skal have hjemsted i Grønland. Dette betyder, at hovedkontoret eller eventuelt den bestemmende eller programansvarlige enhed skal ligge i Grønland og dermed være undergivet grønlandsk lovgivning. Bestemmelsen hindrer også uønsket konkurrence fra større udenlandske aktører på området.

Nr. 2 har til hensigt at sikre, at de ønskede oplysninger i ansøgningen tilvejebringes.

Nr. 3 har til hensigt at sikre, at der ikke gives tilladelse til lokale radio- og tv-stationer, hvis programvirksomhed anses for at være stridende mod gældende lovgivning. Det kan eksempelvis være programvirksomhed med racistisk indhold.

Nr. 4 hænger sammen med ønsket om at forenkle ansøgningsproceduren således, at sende-tilladelsen også omfatter frekvenstilladelse.

Stk. 2 omhandler betingelserne for udstedelse af lokal sendetilladelse til en kommune. Kommunens adgang til at udøve programvirksomhed begrænses af, at formålet med virksomheden alene må være at stille produktions- og sendefaciliteter til rådighed for interesserede borgere eller at formidle kommunal information. Kommunen kan efter denne bestemmelse f.eks. etablere et mediehus, men kan ikke have indflydelse på indholdet i programvirksomheden undtagen adgangen til at formidle informationer fra kommunen.

Til § 14

Bestemmelsens indhold er ny.

Stk. 1 omhandler forudsætningerne for opnåelse af landsdækkende sendetilladelse. Der åbnes hermed op for andre landsdækkende stationer end KNR. I modsætning til de lokale sendetilladelser, opnås der ikke retskrav på udstedelse af landsdækkende tilladelse, selv om betingelserne for opnåelse af tilladelse er opfyldt. Dette er begrundet i, at det er fundet hensigtsmæssigt, at tilladelse kun udstedes, hvis det efter en samlet vurdering findes hensigtsmæssigt. Landsstyret vil som nævnt i forslaget § 9, stk. 2 desuden kunne fastsætte vilkår for en landsdækkende sendetilladelse. Opfyldelse af betingelserne i § 14 er således alene nødvendige forudsætninger for udstedelse af en tilladelse men ingen garanti for, at tilladelse udstedes.

Om fortolkningen af udtrykket "lignende" henvises til bemærkningerne til § 13.

Nr. 1 fastslår, at betingelserne for lokal sendetilladelse skal være opfyldt. Der henvises om baggrunden for disse betingelser til bemærkningerne til forslaget § 13.

Nr. 2 er begrundet i, at en lokal radio- eller tv-station, som samtidig også er landsdækkende vil medføre, at den reelt ikke er lokal. Der kan fra bestemmelsen således også sluttes, at der ikke kan gives lokal sendetilladelse til en radio- eller tv-station, som i forvejen har en landsdækkende sendetilladelse.

Nr. 3 har til hensigt at sikre, at der er seriøsitet og omhyggelige overvejelser bag den planlagte virksomhed.

Nr. 4 har til hensigt at sikre, at virksomheden enten selv ejer tilfredsstillende sendemuligheder eller har lavet aftale med andre herom, der sikrer, at virksomheden ville kunne udøve landsdækkende programvirksomhed.

Stk. 2 fastslår, at en kommune ikke vil kunne få landsdækkende sendetilladelse. Dette er begrundet i, at kommuner kun under bestemte forudsætninger, jf. § 13, stk. 2, vil kunne opnå lokal sendetilladelse, og at disse forudsætninger ikke anses for at være tilstede i relation til landsdækkende programvirksomhed.

Til § 15

Bestemmelsen viderefører den gældende forordnings § 21 men med en række udvidelser, som skal sikre, at der er klarhed om ansvarsforholdene. Desuden udvides bestemmelsen til også at omfatte KNR.

Angivelsen af en programansvarlig skal sikre, at man kan finde frem til den personkreds, som kan pålægges bøde- eller erstatningsansvar efter forordningsforslaget, efter medieansvarsloven (anordning nr. 39 af 20. januar 1997 om ikrafttræden for Grønland af lov om medieansvar) eller efter ophavsretsloven (anordning nr. 525 af 14. juni 2000 om ikrafttræden for Grønland af lov om ophavsret) samt eventuelt ansvar efter kriminalloven.

Stk. 1 viderefører gældende forordnings § 21, stk. 1. Det er fundet unødvendigt at præcisere bestemmelsen om, at den programansvarlige i videst muligt omfang skal have kendskab til, hvem der har deltaget i eller på anden måde medvirket til udsendelsen.

Stk. 2 viderefører gældende forordnings § 21, stk. 2 med en tilføjelse af et krav om identifikation af radio- eller tv-stationen. Formålet er, at seere og lyttere og Radio- og tv-nævnet har kendskab til hvem, der står bag en udsendelse blandt andet med henblik på behandlingen af mulige sager om programvirksomheden.

Stk. 3 fastslår som noget nyt, at KNR og indehaveren af tilladelsen har en tilsynspligt og skal således påse, at bestemmelserne for virksomheden overholdes.

Til § 16

Bestemmelsen viderefører gældende forordnings § 8, stk. 5 og § 18, stk. 6. Bestemmelsen kan eksempelvis tænkes anvendt i tilfælde af katastrofer, eller krise- eller krigssituationer og lignende. Bestemmelsen skal for så vidt angår krise- eller krigssituationer ses som et led i planlægningen af beredskabet.

Hjemlen i stk. 2 kan blandt andet tænkes anvendt til at fastsætte regler om, hvor hurtigt meddelelser skal gives, hvor ofte, i hvilken form og i hvilke medier (radio eller tv eller begge dele).

Til § 17

Bestemmelsen viderefører gældende forordnings § 14 og § 20. Der er i forhold til disse bestemmelser foretaget den ændring, at det ikke længere kræves, at opbevaring skal ske på bånd. Dette skyldes, at der i dag er mulighed for lige så tilfredsstillende opbevaring på anden vis, og at opbevaring på bånd derfor kan være unødigt ressource- og pladskrævende. Det vigtigste er, at opbevaring sker på betryggende vis. Der er tillige foretaget den ændring, at aflevering skal ske til Radio- og tv-nævnet i stedet for Landsstyret. Tilsvarende er det nævnet i stedet for Landsstyret, der kan pålægge indehaveren af en sendetilladelse at opbevare udsendelser i mere end 3 måneder. Dette hænger sammen med de opgaver, herunder tilsynsopgaven, som er tillagt Radio- og tv-nævnet.

Til § 18

Bestemmelsens indhold er ny. Den har til hensigt at gøre det muligt for befolkningen at kunne gøre brug af programarkiver. Dette kan være til brug for forskning, studier m.v. Bestemmelsen omfatter alene de stationer, der modtager tilskud fra det offentlige. Bestemmelsen forpligter KNR og de lokale radio- og tv-stationer til sikre befolkningen en let og uhindret adgang til programarkiverne. Dette forpligter stationerne til at oprette kartoteker eller databaser, som vil muliggøre hurtig fremfindelse af de ønskede programmer. Det forpligter derimod ikke stationerne til fysisk adgang til programarkiverne. Bestemmelsen forpligter ikke stationerne til at udlevere materialet i originalversioner. Såfremt der ønskes kopieret materiale, vil stationen kunne opkræve betaling herfor svarende til udgifterne herved. Ved "programarkiver" forstås alene arkiver over programmer, der har været udsendt. Uredigerede eller delvist redigerede optagelser samt færdigredigerede ikke-offentliggjorte programmer er derimod ikke omfattet.

Det er desuden stationernes ansvar at sikre, at der ikke sker brud på ophavsretlige regler.

Til § 19

Bestemmelsen viderefører gældende forordnings § 23, stk. 3-5. Bestemmelsen regulerer, hvornår en tilladelse kan inddrages enten midlertidigt eller endeligt. I forhold til de gældende regler er der i forslaget lagt op til en stramning.

Stk. 1 viderefører den gældende forordnings § 23, stk. 4, nr. 1 og § 23, stk. 3. Bestemmelsen skal sikre, at betingelserne for opnåelse af sendetilladelse til enhver tid skal være opfyldt, og at tilladelser, der gennem en længere periode (over 1 år) ikke er udnyttet, kan inddrages. Dette har til formål at sikre mod inddragelse i tilfælde, hvor manglende udnyttelse af tilladelsen kun har midlertidig karakter.

Stk. 2 viderefører den gældende forordnings § 23, stk. 4, nr. 2 og 3. Det er i tillæg hertil anført, at inddragelse også vil kunne ske, hvis forpligtelsen i forslagets § 16 ikke opfyldes. Det er fundet hensigtsmæssigt for at sikre opfyldelsen af denne samfundsvigtige forpligtelse, at der også i dette tilfælde vil kunne ske inddragelse af sendetilladelsen.

Som noget nyt er der i stk. 2, nr. 2, indsat bestemmelse om, at der også kan ske inddragelse, hvis indehaveren af en sendetilladelse ikke opfylder sin forpligtelse til at oplyse om ændringer i de oplysninger, der skal indgå i ansøgning om sendetilladelse. Kun herved vil det kunne sikres, at Radio- og tv-nævnet får kendskab til ændringer, der betyder, at betingelserne for opnåelse af sendetilladelse ikke længere er opfyldt.

Det er med stk. 2, nr. 3, tillige fundet hensigtsmæssigt at stramme op på overholdelsen af reklamereglerne, hvilket blandt andet kan opnås gennem muliggørelse af inddragelse af sendetilladelsen ved brud på reklamereglerne.

Stk. 2, nr. 4, viderefører den gældende forordnings § 23, stk. 5. Bestemmelsen skal ses som supplement til de i nr. 1-3, nævnte kvalificerede tilfælde, hvor overtrædelse én gang, uanset hvor alvorlig overtrædelsen er, vil kunne medføre inddragelse. Det er fundet hensigtsmæssigt, at der som hidtil også vil kunne ske inddragelse ved andre overtrædelser, men kun hvis de er grove eller af gentagen karakter.

Stk. 2, nr. 5, er også ny. Den er fundet hensigtsmæssigt for også at gøre det muligt at benytte inddragelsesmuligheden som sanktion ved overtrædelser af anden lovgivning. Det er fundet hensigtsmæssigt, at der skal være tale om grove overtrædelser eller overtrædelser af gentagen karakter.

Stk. 2, nr. 6, er også ny og skal ses i sammenhæng med, at sendetilladelse efter forslaget også omfatter frekvenstilladelse.

Stk. 3 er ny. Den omhandler mulighederne for inddragelse af landsdækkende sendetilladelse. Den viser, at inddragelse kan ske i samme tilfælde som ved lokal radio- og tv-virksomhed men tillige, hvis fastsatte vilkår for tilladelsen ikke længere er opfyldt. Kompetencen til inddragelse af tilladelse er tillagt Landsstyret, da det også er Landsstyret, der udsteder sendetilladelse. Da overvejelserne om, hvorvidt sendetilladelse skal inddrages, hænger nøje sammen med varetagelsen af tilsynspligten, er det fundet hensigtsmæssigt, at Landsstyrets inddragelse af sendetilladelse skal ske på baggrund af indstilling herom fra Radio- og tv-nævnet, da nævnet har tilsynspligten både for lokal og landsdækkende radio- og tv-virksomhed.

Til kapitel 4, KNR

Kapitlet viderefører med ændringer den gældende forordnings kapitel 2. Det er fundet hensigtsmæssigt at lave afsnitsopdelinger, hvorefter der først er en beskrivelse af KNR's opgaver, dernæst KNR's organisation og til sidst bestemmelser om KNR's finansiering.

I forhold til den gældende forordnings kapitel 2 er bestemmelsen vedr. båndopbevaringspligten (gældende forordnings § 14) overført til kapitlet vedr. sendetilladelse. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 18 herom.

I afsnittet vedr. KNR's opgaver er der først en beskrivelse af KNR's såkaldte public service forpligtelser, dernæst bestemmelser om public service kontrakt mellem KNR og Landsstyret og til sidst er der bestemmelser om den del af KNR's virksomhed, der ikke er public service virksomhed, dvs. anden programvirksomhed og anden virksomhed i øvrigt.

De øvrige to afsnit følger opbygningen i den gældende forordning.

I forhold til den gældende forordning er der foretaget en væsentlig udvidelse og præcisering af public service forpligtelserne. Der henvises for uddybning herom til bemærkningerne til §§ 20-26.

Som noget nyt er der fastsat en bestemmelse om, at der mellem KNR og Landsstyret skal indgås en 4-årig resultatkontrakt, der nærmere fastlægger omfang og beskaffenhed af public service forpligtelserne (en såkaldt public service kontrakt). I forlængelse heraf er der i forslaget fastsat bestemmelser om, hvad public service kontrakten som minimum skal indeholde.

Der er i forhold til den gældende forordning desuden givet KNR bedre rammer for udøvelse af anden programvirksomhed og anden virksomhed i øvrigt.

I afsnittet vedr. organisation skal det fremhæves, at der i forslaget lægges op til en væsentlig ændret bestyrelsessammensætning, og at der herudover er sket en præcisering af bestyrelsens og direktørens kompetence.

I afsnittet vedr. KNR's finansiering skal det fremhæves, at der er fastsat bestemmelser om budget- og regnskabsmæssig adskillelse mellem public service virksomhed og anden programvirksomhed henholdsvis anden virksomhed.

Til § 20

Stk. 1 fastlægger, hvilke programtyper og tjenester KNR er forpligtet til at levere. Disse samfundspålagte opgaver defineres som KNR's public service forpligtelser. De enkelte programtyper og tjenester svarer med en enkelt ændring til de programtyper og tjenester, som KNR efter § 8, stk. 1 i den gældende forordning er pålagt at levere. Som noget nyt er der også pålagt KNR en forpligtelse til, at udbudet af programmer og tjenester også skal omfatte undervisning.

Bestemmelsen indebærer, at public service udbud ikke kun formidles til den grønlandske befolkning ved anvendelse af de hidtil kendte metoder, dvs. ved hjælp af radioanlæg, herunder satellit, eller fællesantenneanlæg, men også ved hjælp af andre elektroniske kommunikationssystemer som eksempelvis internettet. Med tilføjelse af ordene "eller lignende" er der åbnet op for, at formidlingen kan ske via andre metoder end radio, tv og internet. Herved tages der i videst mulig omfang højde for konvergensudviklingen, dvs. sammensmeltningen af radio, tv, telefon, internet og computerteknologi, som åbner for nye former for formidling af blandt andet public service tilbud til befolkningen.

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter desuden KNR's rolle som landsdækkende public service station. KNR har således en forpligtelse til at nå ud til hele den grønlandske befolkning. Ved formuleringen "hele den grønlandske befolkning" er det tilsigtet, at KNR skal dække hele landet geografisk, men det er også tilsigtet, at KNR i sit udbud af programmer og tjenester skal tage hensyn til forskellige sproggrupper i samfundet og til forskellige interessegrupper og heraf følgende ønsker til programudbudet hos befolkningen. Dette understreges yderligere af bestemmelserne i stk. 3 og stk. 4.

Stk. 2 viderefører uændret den gældende forordnings § 8, stk. 1, sidste punktum. Ved kvalitet forstås såvel teknisk som journalistisk og indholdsmæssig kvalitet i øvrigt.

Stk. 3 er ny. Den præciserer, at KNR har en forpligtelse til også i sit udbud af være landsdækkende. Bestemmelsen udelukker ikke, at KNR også bringer indslag fra udlandet, og det er også forudsat, at der nyhedsformidlingen også omfatter udenlandske nyheder.

Stk. 4 er ny. Bestemmelsen har dels til hensigt, at KNR's udbud reelt bliver landsdækkende og dels at forpligte KNR til at gøre brug af eksterne producenter, herunder lokale radio- og tv-stationer, som leverandører af programmer til KNR's udsendelsesvirksomhed.

Stk. 5 er ny. Formålet hermed er at sikre, at KNR's programudbud også tager særskilt sigte på KNR's medvirken til at styrke demokratiet.

Stk. 6 er ny. Formålet med bestemmelsen er at præcisere, at KNR har en særlig forpligtelse til at være initiativtager til og formidler af grønlandsk kunst og kultur, herunder også den grønlandske kulturarv.

Stk. 7 er ny. Formålet er at sikre, at der i programudbudet både er programmer målrettet børn og programmer der er målrettet unge.

Stk. 8 er ny. Formålet er at sikre, at der i programudbudet også tages hensyn til grupper i befolkningen, som i kraft af deres handicap, navnlig hørehæmmede, ikke vil kunne have glæde af KNR's programudbud, med mindre udsendelserne eksempelvis tekster eller tegnsprogstolkes.

Stk. 9 er ny. Formålet er at sikre, at der i programudbudet også tages hensyn til de mindretal i befolkningen, der har et andet modersmål end grønlandsk. Med formuleringen "størst mulig hensyn" er det tilsigtet, at omfanget af den ønskede hensyntagen til sproglige mindretal bliver fastsat i forbindelse med aftale af public service kontrakten. Der henvises herom i øvrigt til forslaget § 28, stk. 1, nr. 10 og bemærkningerne dertil.

Til § 21

Hvor der i § 20 foretages en positiv afgrænsning af, hvad programudbudet skal indeholde, foretages der i § 21 en negativ afgrænsning af, hvad programudbudet ikke må indeholde.

Stk. 1 har til formål at sikre, at alle grupper i befolkningen skal kunne gøre brug af KNR's programudbud uden at risikere at tage skade heraf. Mindreårige er mest påvirkelige af programmerne, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt at pålægge KNR en særlig hensyntagen til denne gruppe.

Kriteriet "umotiveret vold" lægger op til en samlet bedømmelse af voldens virkning på seeren, under hensyntagen til voldshandlingens art, omfang og motivation, voldsofrets situation og reaktion, scenens instruktion samt æstetiske og kunstneriske indtryk. Der skal ved vurderingen desuden anlægges en forskellig målestok ved bedømmelsen af voldsscener i underholdningsprogrammer, kunstprogrammer og nyheds- og dokumentarprogrammer, da især en censur mod voldsscener i de sidstnævnte programtyper må opvejes mod hensynet til en fri nyheds- og informationsformidling og samfundsdebat. 2. punktum har til formål at tydeliggøre accepten af visse stærke scener af væsentlig nyheds- og informationsværdi og samtidig tilgodese beskyttelsesinteressen over for bestemte seergrupper, herunder børn og unge. Advarslen bør både gives forud for et program, hvori sådanne scener indgår, eksempelvis en film, og umiddelbart forud for enkeltstående indslag i et program, eksempelvis i en nyhedsudsendelse.

Stk. 2 skal ses som en særlig forpligtelse til overholdelse af regler om forbud mod diskriminering på grund af de nævnte forhold.

Til § 22

Stk. 1 viderefører den gældende forordnings § 22.

Stk. 2 er ny. Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at KNR gør det muligt for befolkningen at komme til orde i KNR og hermed medvirke til at fremme ytringsfriheden. Bestemmelsen pålægger KNR en særskilt forpligtelse til mod betaling at tilbyde bistand til lytternes og seernes udvikling af egne programmer og til på anden vis at udtrykke sig i KNR. Dette kan eksempelvis opfyldes ved at stille studiefaciliteter, teknisk udstyr og faglig rådgivning til rådighed. Med formuleringen "de hermed forbundne udgifter" menes der, at KNR alene må afkræve brugerne en betaling, der svarer til udgifterne. KNR må således ikke i prisen indregne en fortjeneste.

Til § 23

Bestemmelsen viderefører uændret den gældende forordnings § 8, stk. 1, sidste punktum. Kravet om upartiskhed skal ses som en præcisering af KNR's selvstændighed og uafhængighed.

Til § 24

Bestemmelsen er ny. Ved "aktiv sprogpolitik" forstås, at KNR dels forpligtes til at fastlægge en sprogpolitik og dels, at denne politik skal være baseret på, hvordan KNR gennem sin programvirksomhed vil arbejde på at styrke det grønlandske sprogs bevaring og udvikling. Der ligger heri også en særlig forpligtelse for KNR til at anvende et korrekt sprog i sit programudbud.

Til § 25

Bestemmelsen er ny.

Stk. 1 har til hensigt at sikre, at en væsentlig del af en bestemt type af KNR's programmer produceres i form af egenproduktioner. Når det netop er nyhedsprogrammer, der er fokuseret på, er det fordi, at det findes nødvendigt af hensyn til kvaliteten og troværdigheden, herunder også sagligheden, i netop nyhedsudsendelser, at det er en public service virksomhed med sine fagligt kvalificerede medarbejdere, der står herfor. Dette udelukker ikke, at der også kan indgå udsendelser, som KNR ikke har produceret. Dette er faktisk forudsat i forslaget § 20, stk. 4.

I stk. 2 er der foretaget en definition af begrebet "egenproduktion". Ved "redigerede programmer" forstås programmer, som er blevet redaktionelt behandlet inden udsendelse. Herudover falder eksempelvis programmer, som KNR har modtaget fra eksterne producenter eller gennem samarbejdsaftaler med andre tv-selskaber, eksempelvis udsendelser fra Danmarks Radio og direkte transmissioner fra Landstingets drøftelser i landstingssalen. Reklamer falder også udenfor.

Stk. 3 har til hensigt at sikre, at det samlede udbud af programmer udover egenproduktioner også består af indkøb fra eksterne producenter, og at en del af programudbudet skal tilvejebringes gennem samarbejde med eksterne leverandører.

Til § 26

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen har til hensigt at sikre en dialog med befolkningen om programvirksomheden for herigennem i videst mulig omfang ved programlægningen at kunne tage hensyn til befolkningens ønsker. Dette indebærer imidlertid ikke, at KNR kun skal sende det, som et flertal i befolkningen ønsker, idet KNR i kraft af sin public service funktion også må sikre, at der er programudbud, som ikke nødvendigvis er ønsket af et flertal i befolkningen.

Der er ikke i forordningen fastsat krav om, hvordan dialogen skal sikres. Det står således KNR frit at vælge metoderne hertil. Det kan eksempelvis være gennem seer- og lytterundersøgelser på traditionel vis i form af spørgeskemaundersøgelser eller gennem interaktive faciliteter via internettet eller på anden vis.

Til § 27

Bestemmelsen viderefører i uændret form den gældende forordnings § 8, stk. 4. Reklamer og sponsorerede programmer er ikke en del af public service forpligtelsen men begrundet i ønsket om at finansiere en del af KNR's virksomhed ved sådan indtægtsgivende virksomhed. Det er i forslaget § 35, stk. 1 forudsat, at KNR's virksomhed blandt andet finansieres ved reklamer og sponsorerede programmer.

Til § 28

Bestemmelsen er ny og fastslår en forpligtelse for Landsstyret og KNR til at indgå en resultatkontrakt, også benævnt public service kontrakt.

Resultatkontrakten er ikke en aftale i almindelig aftaleretlig betydning. Resultatkontrakten skal i stedet opfattes som et kontraktlignende forhold, hvor der er opstillet en politisk given referenceramme for KNR samt en række resultatkrav for KNR's virksomhed, der kan bidrage til en fortsat effektivitets- og kvalitetsudvikling

i KNR's opgaveløsning. Resultatkontrakten er således en gensidig tilkendegivelse fra henholdsvis Landsstyret og KNR, om den ønskede fremtidige udvikling i KNR's aktiviteter og de vilkår, der politisk gives herfor. Hensigten med at indføre public service-kontrakt er således at sikre, dels at der fastsættes nogle præcise, målbare krav til KNR som public service station, dels at kunne justere på disse krav således, at kontrakten til stadighed er et udtryk for et realistisk billede af public service-forpligtelserne.

Ved at sætte fokus på centrale områder, og følge sammenhængen mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater, opnår Landsstyret en bedre indsigt i de ydelser og den service, som KNR leverer. Dermed gives der større mulighed for at reagere, såfremt forventningerne ikke indfries.

Som udgangspunkt skal mindre opgaveomlægninger, ændringer i aktivitetssammensætningen eller i aftalte målsætninger håndteres inden for de givne bevillingsmæssige rammer. Det samme gælder for mindre bevillingsmæssige ændringer, som i udgangspunktet ikke giver anledning til en ændret opgavesammensætning eller ændringer i de krav, der stilles i forbindelse hermed. Væsentlige ændringer i omfanget af KNR's opgaver, aktiviteter eller aftalte målsætninger vil derimod altid give anledning til en revurdering af KNR's bevillingsmæssige grundlag. Tilsvarende vil omfattende ændringer i KNR's bevillingsmæssige grundlag give anledning til en revurdering af KNR's opgave- og aktivitetssammensætning, og de krav der stilles i forbindelse hermed.

Der er med bestemmelsen i forslaget § 28, stk. 5, pålagt KNR at udarbejde en årlig redegørelse om opfyldelse af resultatkontrakten. Denne afrapportering bygger på et tillidsforhold mellem KNR og Landsstyret, hvor det forudsættes, at afrapporteringen er retvisende og fyldestgørende. Den årlige afrapportering tjener som udgangspunkt for den dialog om målopfyldelsen, der er tilsigtet med styringsformen.

Landsstyrets kontrol med opfyldelsen af resultatkontrakten er ikke indskrænket til vurdering af den årlige redegørelse fra KNR. Landsstyret er således forpligtet til løbende over for KNR at påpege eventuelle forhold, der synes at være i strid med det, der er aftalt i kontrakten. Det kan eksempelvis være manglende efterlevelse af et krav om et ugentligt minimum af bestemte programtyper. Der er ikke i forordningen knyttet sanktioner til manglende opfyldelse af resultatkontrakten, hvilket skyldes, at der ikke er tale om en kontrakt i juridisk forstand. Landsstyrets sanktionsmuligheder over for KNR vil derfor være begrænset til de sanktionsmuligheder, der er forbundet med en institutions budgetansvar og derudover muligheden for at gøre et politisk ansvar gældende i forhold til bestyrelsen eller enkelte bestyrelsesmedlemmer.

Stk. 1 regulerer den ny konstruktion, hvor Landsstyret og KNR indgår en resultatkontrakt, som indeholder de specifikke public service-forpligtelser. Forpligtelsernes omfang afstemmes med størrelsen af landskassetilskuddet og KNR's øvrige indtægter.

At kontrakten skal være af 4-års varighed er primært begrundet i ønsket om at kunne give KNR's bestyrelse mulighed for at lave en længerevarende strategi for KNR's

virksomhed. Det udelukker ikke, at der fra år til år kan laves justeringer i forhold til den indgåede aftale, hvilket kan være nødvendiggjort som følge af ændring i forudsætningerne for KNR's virksomhed, herunder også størrelsen af tilskudet fra landskassen. Da der i finansloven ikke er hjemmel til at indgå kontrakter af en periode ud over bevillingsåret, vil resultatkontrakten blive udformet således, at der i selve resultatkontrakten fastsættes, at resultatkontrakten er betinget af de bevilgende myndigheders godkendelse.

Stk. 1 fastsætter desuden, hvad kontrakten som minimum skal indeholde. Dvs. at flere forhold kan reguleres i kontrakten, hvis parterne er enige herom, eller Landsstyret kan udnytte hjemlen i den foreslåede stk. 4 til at fastsætte yderligere regler om de public service forpligtelser, som kontrakten skal regulere.

Kontrakten skal tage stilling til følgende forhold, som er et udtryk for de indsats- og kerneområder, der tillægges størst vægt:

Nr. 1 vedrører tildeling af frekvenser, men regulerer ikke kapacitetstildeling som sådan. I Grønland er der ikke knaphed på frekvenser. Det skal således fremgå af kontrakten, hvor mange frekvenser/kanaler KNR har til sin rådighed til public service virksomhed. I dag eksisterer der f.eks. ikke et KNR-2. Hvis denne mulighed skulle opstå, vil dette skulle fremgå af kontrakten efter denne bestemmelse. Endvidere vil fordelingen på henholdsvis analog og digital distribution skulle fremgå, hvis KNR skulle få mulighed for at etablere en digital kanal.

Nr. 2 har til hensigt at give et overblik over KNR's økonomiske rammer i kontraktperioden. Heri indgår forventede indtægter fordelt på de forskellige finansieringskilder og budgetterede udgifter fordelt på KNR's enkelte aktiviteter.

Nr. 3 fastsætter, at kontrakten skal indeholde præcise angivelser af minimum for andelen af egenproduktion. Dette skal både være i sendetimer og forholdsmæssigt i forhold til samlet sendetid.

Nr. 4 fastsætter, at kontrakten skal indeholde præcise angivelser af minimum for andelen af anden grønlandsk produktion. Dette skal både være i sendetimer og forholdsmæssigt i forhold til samlet sendetid.

Nr. 5 fastsætter, at der skal angives minimum for andelen af indkøb fra eksterne producenter. Dette skal være både i sendetimer og forholdsmæssigt i forhold til samlet sendetid. I forhold til nr. 4 er der den forskel, at nr. 4 omhandler omfanget af den samlede andel af anden grønlandsk produktion, mens nr. 5 alene omhandler indkøbte programmer fra eksterne producenter.

Nr. 6 fastsætter, at der skal angives et minimum for andelen af nyheds- og aktualitetsprogrammer. Ved aktualitetsprogrammer forstås programmer, der direkte vedrører nyheder af politisk eller samfundsmæssig betydning, såsom programmer der består af kommentarer til nyheder, gennemgange af udviklingen i nyheder eller politiske holdninger til nyheder og aktuelle begivenheder. Kravet om fastsættelse af minimum for denne slags programmer hænger sammen med bestemmelsen om, at en

væsentlig del af KNR's nyhedsprogrammer skal være egenproduktioner, jf. forslaget § 25, stk. 1.

Nr. 7 fastsætter, at der skal angives et minimum for andelen af programmer vedrørende kunst og kultur. Kravet om fastsættelse af minimum for denne slags programmer hænger sammen med præciseringen af KNR's forpligtelse til i sit programudbud at afspejle bredden i produktionen af kunst og kultur, jf. forslaget § 20, stk. 6.

Nr. 8 fastsætter, at der skal angives et minimum for andelen af programmer målrettet mod børn henholdsvis unge. Kravet om fastsættelse af minimum for denne slags programmer hænger sammen med præciseringen af KNR's forpligtelse til i sit programudbud at sikre, at der er programmer, der er målrettet såvel børn som unge.

Nr. 9 fastsætter, at der skal angives et minimum for andelen af undervisningsprogrammer. Kravet om fastsættelse af minimum for denne slags programmer hænger sammen med, at KNR som noget nyt har fået forpligtelse til som en del af sin samlede public service forpligtelse at sikre befolkningen undervisningsprogrammer. Baggrunden herfor er ønsket om at udnytte hidtidig ledig kapacitet til undervisningsbrug.

Nr. 10 har til hensigt at få beskrevet, i hvilket omfang KNR servicere forskellige sproggrupper i samfundet, herunder dansksprogede og eventuelle sproglige minoriteter i samfundet. Dette hænger sammen med forslaget § 20, stk. 1, som pålægger KNR at sikre sit public service udbud til hele den grønlandske befolkning, herunder også med respekt af forskellige sproggrupper. Bestemmelsen hænger tillige sammen med forslaget § 20, stk. 9, der forpligter KNR til i sit programudbud at tage størst mulig hensyn til de mindretal i befolkningen, der har et andet modersmål end grønlandsk. Når der også skal ske en beskrivelse af fordelingen på forskellige programtyper er det for at gøre det muligt at prioritere indsatsen over for andre sproggrupper end den grønlandske på bestemte programtyper, eksempelvis på nyheds- og aktualitetsprogrammer.

Nr. 11 er medtaget for at sikre, at de samlede lønudgifter holdes på et rimeligt niveau.

Nr. 12 er indsat for at sikre, at der afsættes ressourcer til efter- og videreuddannelse, således at personalets faglige niveau til enhver tid er tilfredsstillende, hvilket er forudsætningen for opretholdelse af den kvalitet, man må forvente af en landsdækkende public service station.

Nr. 13 hænger sammen med, at KNR som hidtil har mulighed for ved siden af sin public service virksomhed også at have anden programvirksomhed og anden virksomhed, og at der i forslaget er fastsat, at der både budget- og regnskabsmæssigt skal ske en adskillelse af disse forskellige former af KNR's virksomhed.

Stk. 2 definerer, hvad man i forordningen forstår ved anden grønlandsk produktion. Som ved egenproduktioner stilles der krav om, at der skal være tale om redigerede programmer.

Stk. 3 fastslår, at genudsendelser, reklamer og andre uredigerede programmer ikke tæller med ved fastsættelsen af minimum for de enkelte produktionstyper.

Stk. 4 kan udnyttes til at fastsætte yderligere specifikke public service-forpligtelser, men inden for rammerne af de forordningsfastsatte forpligtelser, samt til en præcisering af kravene.

Stk. 5 bestemmer, at KNR for hvert år i den 4-årige kontraktperiode skal redegøre for opfyldelse af kontrakten. Det vil være muligt på denne baggrund at justere kontrakten inden for 4-års-perioden, jf. ovenfor. At kontrakten både skal sendes til aftaleparten Landsstyret og Radio- og tv-nævnet skyldes, at Radio- og tv-nævnet ifølge forslaget § 44, stk. 1, nr. 3 har forpligtelse til at gennemgå den årlige redegørelse og til at afgive udtalelse herom til Landsstyret.

Stk. 6 fastslår, at såvel public service kontrakten som den årlige redegørelse om opfyldelse heraf skal offentliggøres. Dette er begrundet i, at det findes væsentligt for synligheden af og dokumentationen for KNR's virksomhed, at offentligheden har adgang til at gøre sig bekendt hermed.

Til § 29

I medfør af den nugældende forordnings § 8, stk. 2-3 kan KNR udøve anden virksomhed gennem f.eks. udsendelse af programmer til udlandet, produktion af videokassetter, salg af programmer, udgivelse af publikationer, udlejning af effekter (udstyr) og faciliteter og afholdelse af kurser. Disse muligheder videreføres samtidigt med, at adgangen til at udøve anden virksomhed udvides. Den teknologiske udvikling og den øgede konkurrence har medført et behov for at give KNR flere muligheder for at gå ind på andre områder end traditionel programvirksomhed og for at indgå i samarbejde med andre selskaber om medierelaterede aktiviteter.

Stk. 1 er en videreførelse af gældende forordnings § 8, stk. 2. Bestemmelsen regulerer KNR's adgang til at udøve anden programvirksomhed, dvs. programvirksomhed, der ligger udover public service-virksomheden.

Stk. 1, 2. punktum fastslår, at KNR ikke kan udøve anden programvirksomhed i medfør af en tilladelse efter kapitel 3. Det er således ikke hensigten, at KNR, f.eks. ved at oprette et datterselskab, jf. de nye muligheder i medfør af den foreslåede stk. 3 nedenfor, skal kunne opnå en tilladelse til kommerciel radio- og tv-virksomhed og dermed konkurrere med øvrige private stationer. KNR vil derimod godt kunne indgå i samarbejde med radio- og tv-stationer, der har en tilladelse efter kapitel 3.

Stk. 1, sidste punktum giver Landsstyret mulighed for at fastsætte regler om anden programvirksomhed. Dette kan være regler om forskellige former for anden programvirksomhed, herunder eventuelle vilkår for udøvelse heraf.

Stk. 2, 1. punktum er en videreførelse af gældende forordnings § 8, stk. 3. Hensigten med bestemmelsen er både at sikre de grønlandske forbrugere adgang til grønlandske public service-tilbud inden for det nye multimedie-område og at sikre KNR den bedst mulige stilling i konkurrencen med andre medievirksomheder.

KNR's ressourcer med hensyn til f.eks. programmateriale, medarbejdernes ekspertise og tekniske faciliteter giver KNR gode muligheder for at få en fremtrædende position på det fremtidige mediemarked. Medieudviklingen vil i stadig højere grad gøre det vanskeligt at skelne mellem traditionelt tv og teletjenester. De teletjenester, som fremhæves som attraktive, er film på bestilling (video-on-demand), spil og forskellige forretningstjenester som f.eks. home-banking. Af andre typer kan nævnes undervisningsprogrammer leveret efter individuel bestilling af enkeltpersoner eller særlige grupper, programmer rettet til særlige interessegrupper og målrettede nyhedsprogrammer.

Forslaget giver blandt andet KNR mulighed for at udnytte overskydende kapacitet på deres sendernet/tildelte frekvenser til sådanne tjenester. KNR vil kunne gøre det enten ved at sælge sendetid til andre tjenesteudbydere eller ved selv at tilbyde teletjenester. Under hensyn til KNR's primære formål som radio- og tv-station forudsættes det, at de former for teletjenester, som KNR selv vil kunne tilbyde, har tilknytning til medievirksomhed i bred forstand. Det udelukker f.eks. almindelige telefonitjenester og lignende. Da udviklingen på området er uforudsigelig fastsættes der imidlertid ikke en udtømmende afgrænsning af mulige tjenester.

KNR vil kunne sælge overskydende kapacitet til andre udbydere af teletjenester uden andre begrænsninger end dem, der følger af anden lovgivning, herunder telelovgivningen.

Stk. 2, 2. punktum indfører som noget nyt en forpligtelse for KNR til mod betaling at vejlede lokale radio- og tv-stationer efter behov. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med intentionen om, at de eksterne producenter, herunder de lokale radio- og tv-stationer, i et vist omfang skal virke som leverandører af programmer til KNR, jf. forslagens § 20, stk. 4. Som det fremgår af § 29, stk. 4, 2. punktum, vil Landsstyret kunne fastsætte regler om betalingsvilkårene for KNR's vejledning.

Som noget nyt skal KNR efter den foreslåede stk. 3 kunne oprette nye selskaber eller indskyde kapital i eksisterende selskaber med henblik på at udøve anden virksomhed, herunder anden programvirksomhed, enten alene eller i samarbejde med andre. KNR får således mulighed for at oprette datterselskaber og indgå i samarbejde med andre selskaber om medierelaterede aktiviteter. Det bemærkes, at KNR i forbindelse med et sådant samarbejde kan indgå i reklamefinansierede projekter.

Bestemmelsen indeholder i stk. 4 en hjemmel for Landsstyret til at fastsætte regler om anden virksomhed, herunder om begrænsninger i adgangen til at udøve anden

virksomhed. Hjemlen er indsat for at kunne imødegå eventuelt utilsigtede virkninger af at åbne op for nye muligheder for at udøve anden virksomhed. Dette skal ses i lyset af, at området er uforudsigeligt og dynamisk. Bestemmelsen i 2. punktum har til hensigt at give Landsstyret mulighed for at regulere betalingsvilkårene, såfremt der findes behov herfor. Der vil herved for så vidt angår denne opgave kunne ske en fravigelse af betingelsen i stk. 6 om, at KNR's anden programvirksomhed og ande virksomhed skal foregå på konkurrencemæssige vilkår.

I stk. 5 fastslås det, at betalings-tv ikke kan indgå i KNR's anden virksomhed

Bestemmelsen indebærer en begrænsning i KNR's adgang til at udøve anden virksomhed. Således kan betalings-tv ikke indgå i indtægtsgrundlaget. Ved betalings-tv forstås programmer, dvs. udsendelser af film, sport, m.v., som der skal betales for at få adgang til at se.

Dette forbud skal ses i sammenhæng med forbudet mod, at KNR tillige udøver programvirksomhed i medfør af en tilladelse efter kapitel 3. Med forbudet sikres det tillige, at KNR ikke gennem et udbud af betalings-tv vil kunne tage eksistensgrundlaget væk fra andre stationer.

I stk. 6 er det fastslået, at anden virksomhed skal foregå på konkurrencemæssige vilkår. Dette betyder bl.a., at der ikke må anvendes landskasselmidler til anden virksomhed, og at handel med varer og tjenesteydelser mellem KNR og andre selskaber, herunder fuldt ud ejede datterselskaber, skal finde sted på konkurrencemæssige vilkår. Det samme gælder intern handel i KNR, hvis de kommercielle aktiviteter ikke finder sted i et selvstændigt selskab. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen om, at der skal ske en budget- og regnskabsmæssig adskillelse mellem KNR's public service virksomhed og anden programvirksomhed henholdsvis anden virksomhed.

Såfremt KNR's virksomhed ikke vurderes at foregå på konkurrencemæssige vilkår, kan spørgsmålet herom indbringes for Konkurrencenævnet.

Til § 30

Bestemmelsen viderefører den gældende forordnings § 8, stk. 1 sammenholdt med § 10, stk. 1.

Begrebet "en selvstændig offentlig institution" lovfæster KNR's status som en selvstændig institution. Dette tydeliggøres af, at institutionen har sin egen bestyrelse, der har det overordnede ansvar for, at bestemmelser for KNR's virksomhed overholdes, jf. forslaget § 32 og bemærkningerne dertil. Selvstændigheden består således i, at ansvaret for KNR's virksomhed entydigt er placeret hos institutionen selv. Hjemmestyrets indflydelse på KNR's virksomhed er således begrænset til udpegelse af bestyrelsesformand og yderligere et medlem til bestyrelsen for KNR. Selvstændigheden er desuden præciseret ved bestemmelsen i stk. 2, 1. pkt. om, at

KNR's afgørelser i sager, der vedrører institutionens virksomhed, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Dette gælder dog ikke sager om god presseskik og genmæle, jf. stk. 2, 2. pkt.

At institutionen er offentlig er primært begrundet i, at institutionens virksomhed for den største dels vedkommende er finansieret af offentlige midler. Som det fremgår af forslaget § 35 finansieres KNR's virksomhed blandt andet ved tilskud fra landskassen. Dette medfører, at KNR også er forpligtet til at følge de regler med hensyn til budget og regnskab, der er gældende for andre offentlige institutioner, der finansieres ved tilskud fra landskassen, jf. forslaget § 37. KNR vil således udover forpligtelsen til at følge de fastsatte regler for budget og regnskab også være forpligtet til at følge konkrete direktiver vedr. budget og regnskab, eksempelvis forpligtelsen til at respektere en budgetramme og til at følge fastlagte administrative budgetprocedurer.

Institutionens offentlige karakter, og det forhold, at dens virksomhed for den største dels vedkommende er finansieret af Landskassen, gør tillige, at de dele af dens virksomhed, der har karakter af forvaltningsvirksomhed er omfattet landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning og landstingslov om Landstingets Ombudsmand. Institutionens virksomhed er tillige omfattet af landstingslov om offentlighed i forvaltningen.

Ifølge forslaget § 34 skal KNR følge de bestemmelser, der til enhver tid gælder for ansatte under Grønlands Hjemmestyre. Dette indebærer derimod ingen indskrænkninger i KNR's ansættelseskompetence, der i forordningen er tillagt bestyrelsen for så vidt angår ansættelse og afskedigelse af direktøren og tillagt direktøren for så vidt angår ansættelse og afskedigelse af KNR's øvrige medarbejdere.

Til § 31

Bestemmelsen fastsætter, hvorledes KNR's bestyrelse sammensættes, dens funktionsperiode og derudover er der i stk. 8 videreført en hjemmel for Landsstyret til at fastsætte regler om honorering af bestyrelsen m.v.

Stk. 1: I bestemmelsen fastslås det, at bestyrelsen i forhold til den gældende forordning reduceres fra 9 til 7 medlemmer.

Stk. 1 fastslår endvidere, at formanden som hidtil udpeges af Landsstyret. Som noget nyt udpeges yderligere 1 medlem af Landsstyret. Som noget nyt er der ingen medlemmer, der udpeges efter indstilling fra Landstinget. Baggrunden herfor er ønsket om i højere grad at få en professionel bestyrelse frem for en politisk bestyrelse.

Efter de gældende regler er to medlemmer udpeget af Landsstyret efter indstilling af 1 medlem fra de fastansatte medarbejdere ved KNR's regionale afdelinger

henholdsvis den centrale afdeling. Efter forslaget skal der alene udpeges 1 medlem efter indstilling af de fastsansatte medarbejdere i KNR. Dette skyldes dels reduktionen i antallet af bestyrelsesmedlemmer og dels det forhold, at det er almindelig praksis, at der kun er et medlem, der er indstillet af medarbejderne. Desuden forholder det sig sådan, at antallet af regionale afdelinger nu er begrænset og fremover eventuelt helt vil bortfalde.

Der udpeges desuden yderligere 4 medlemmer af Landsstyret efter indstilling fra 1) sammenslutningen af lokale radio- og tv-stationer og en eventuel sammenslutning af private producenter, 2) ledelsen på Tusagassiornermik Ilinniarfik, 3) de landsdækkende seer- og lytterorganisationer i Grønland og 4) de landsdækkende kunst- og kulturorganisationer i Grønland. Der er i øjeblikket ingen landsdækkende seer- og lytterorganisation. Er dette også tilfældet ved forordningens ikrafttræden, overgår indstillingskompetencen i stedet for til KANUKOKA. Med de indstillede medlemmer er det tilsigtet at sikre, at bestyrelsen får mediemæssig og kulturel indsigt.

Stk. 2: Betingelserne i stk. 2 er indsat for at sikre, at de udpegede medlemmer har den fornødne tilknytning til Grønland, at de er myndige, og at de ikke samtidig er en del af den lovgivende forsamling og landskassebevilgende myndighed.

Stk. 3: Det står Landsstyret frit at vælge mellem de indstillede, eksempelvis en indstillet fra de private producenters sammenslutning henholdsvis en indstillet fra de lokale radio- og tv-stationers sammenslutning. Bestemmelsen fastslår også, at Landsstyret udpeger uden indstilling, såfremt der fra de indstillingsberettigede ikke modtages indstillinger.

Stk. 4: Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at bestyrelsen tilsammen besidder indsigt i såvel mediefaglige, kulturelle som ledelses- og erhvervmæssige forhold og dermed får de bedst mulige forudsætninger for at kunne lede en virksomhed, som forudsættes at agere på såvel mediefaglig, kulturel og erhvervmæssig vis.

Bestemmelsen fastsætter, at de medlemmer, der efter forordningen skal udpeges af Landsstyret uden indstilling, hver for sig skal repræsentere ledelsesmæssig eller erhvervmæssig indsigt. Dette skal ses på baggrund af en forventning om, at de øvrige medlemmer dækker den mediemæssige og kulturelle indsigt.

Stk. 5: Bestemmelsen viderefører den gældende forordnings § 10, stk. 4. Bestemmelsen har til hensigt, at der som udgangspunkt ikke skal udpeges nyt medlem i funktionsperioden, selv om et medlem udtræder, afsættes eller har længerevarende forfald. Det er som hidtil fundet hensigtsmæssigt, at der dog skal ske nyudpegning af formanden, såfremt denne udtræder eller afsættes. Ved formandens længerevarende forfald fungerer næstformanden som formand i perioden.

Stk. 6: Bestemmelsen viderefører den gældende forordnings § 10, stk. 6. Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at der er en fast stedfortræder for formanden i dennes eventuelle forfald.

Stk. 7: Bestemmelsen fastsætter bestyrelsens funktionsperiode. Den er som hidtil 4 år, dog første gang alene 2 år og 2 måneder. Dette er begrundet i, at det vil give en ny efterfølgende bestyrelse mulighed for at forberede og indgå aftale om den public service kontrakt, der skal være gældende fra 1. januar 2009, jf. forslaget § 61.

Bestemmelsen fastslår i 2. punktum desuden, at der kan ske genudpegning, men at dette kun kan ske én gang. Dette er ikke til hinder for, at et bestyrelsesmedlem efter en periode uden for bestyrelsen, vil kunne udpeges på ny.

Bestemmelsen i 3. punktum er videreført fra den gældende forordnings § 10, stk. 2. Formålet med bestemmelsen er at give den udpegende myndighed mulighed for at udskifte medlemmer af bestyrelsen, når det enkelte bestyrelsesmedlem enten selv eller som en del af den samlede bestyrelse groft har tilsidesat det ansvar, der påhviler det enkelte medlem som bestyrelsesmedlem eller på anden vis har gjort sig uegnet til at bestride bestyrelseshvervet.

Det er den udpegende myndighed, der selv tager stilling til, om der er grundlag for en udskiftning af et eller flere bestyrelsesmedlemmer inden periodens udløb. Da flere af bestyrelsesmedlemmerne er udpeget af Landsstyret efter indstilling, vil den indstillende myndighed også kunne indstille, at et medlem udskiftes. Landsstyret er dog ikke forpligtet til at følge en sådan indstilling. Landsstyrets afgørelse vil ikke kunne påklages.

Med vedtagelse af forslaget vil det samtidig blive slået fast, at der alene vil kunne ske udskiftning af et bestyrelsesmedlem inden periodens udløb, såfremt det pågældende bestyrelsesmedlem er omfattet af en af de to situationer, der er nævnt i bestemmelsen. Det er således ikke tilstrækkeligt, at den pågældende ikke længere nyder den udpegende myndigheds tillid eller på anden vis er faldet i unåde hos den udpegende myndighed. Hermed er der søgt tilvejebragt sikkerhed for, at udskiftning af bestyrelsesmedlemmer ikke anvendes som et middel til politisk indblanding i den kompetence, der er tillagt KNR's bestyrelse. Den selvstændighed, der med landstingsforordningen er søgt sikret KNR, er der således med forslaget ikke intentioner om at gøre begrænsninger i.

Med bestemmelsens formulering er der gjort udtømmende op med de situationer, hvor bestyrelsesmedlemmer kan afsættes inden udløbet af den periode, som de er udpeget for. Hermed er der på den ene side givet den udpegende myndighed en mulighed for at udskifte bestyrelsesmedlemmer, når der er en rimelig begrundelse herfor, og på den anden side er bestyrelsesmedlemmerne sikret mod en vilkårlig udskiftning således, at bestyrelsens og dermed KNR's selvstændighed ikke bliver begrænset.

Med formuleringen "grov tilsidesættelse af bestyrelsesansvaret" er det tilsigtet, at afsættelse af bestyrelsesmedlemmer på baggrund af disses varetagelse af bestyrelseshvervet alene kan ske, når varetagelsen af hvervet har været så utilfredsstillende, at forholdet ikke kan henregnes almindelig uagtsomhed. Bestemmelsen vil herefter eksempelvis kunne anvendes i tilfælde af alvorlig passivitet (eksempelvis ingen eller kun meget begrænset deltagelse i

bestyrelsesarbejdet eller undladelse af at søge ulovlige dispositioner eller betydelige uhjemlede budgetoverskridelser standset).

Med formuleringen "på anden vis gjort sig uegnet til at bestride bestyrelshvervet" er det tilsigtet at give den udpegende myndighed mulighed for at udskifte et bestyrelsesmedlem, som ved sine handlinger uden for bestyrelsesarbejdet har gjort sig uegnet til at fortsætte sit hverv. Der er her navnlig tænkt på kriminelle handlinger, herunder i særdeleshed økonomisk kriminalitet, såsom underslæb, bedrageri, mandatsvig mv. Begåelse af anden kriminalitet vil dog efter sin beskaffenhed også kunne medføre, at den pågældende ikke længere vil kunne nyde den tillid fra den udpegende myndighed, som var forudsætningen for udpegelsen. Hvorvidt den kriminelle handling vil kunne give anledning til udskiftning, beror alene på den udpegende myndigheds vurdering af forholdet. Ud over de kriminelle handlinger vil et bestyrelsesmedlem også kunne afsættes under henvisning til uegnethed, såfremt den pågældende gennem sine handlinger eller undladelser klart har demonstreret manglende vilje eller evne til at arbejde i bestyrelsens interesse. Manglende vilje eller evne til at arbejde i den udpegende myndigheds interesse vil derimod ikke i sig selv kunne begrunde en afsættelse.

Stk. 8 viderefører den gældende forordnings hjemmel til at fastsætte regler om honorering af bestyrelsen.

Til § 32

Stk. 1 viderefører den gældende forordnings § 11, stk. 1 med en præcisering af, at bestyrelsen har ansvaret for KNR's virksomhed og for public service-kontraktens opfyldelse, ligesom det præciseres, at bestyrelsen ikke må udøve indflydelse på den daglige programvirksomhed eller enkeltprogrammer.

Stk. 2 viderefører den gældende forordnings § 11, stk. 2. Ved almindelige retningslinier forstås overordnede generelle rammer for KNR's virksomhed. Det kan eksempelvis være strategiplaner.

Stk. 3 viderefører den gældende forordnings § 11, stk. 3, dog med den ændring, at bestyrelsen nu kun ansætter direktøren og ikke som hidtil også de øvrige medlemmer af KNR's daglige ledelse. Begrundelsen for denne ændring er, at det forventes at skabe klarhed over kommandoveje og sikre direktøren den fornødne kompetence til at lede og instruere samtlige ansatte i virksomheden.

Stk. 4 giver hjemmel til at fastsætte en vedtægt for KNR. Den gældende bekendtgørelse om vedtægt for Kalaallit Nunaata Radioa (Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 2 af 24. januar 1991) ophæves ved forordningens ikrafttræden, jf. forslagets § 60, stk. 2, da der er behov for at få denne revideret.

Til § 33

Stk. 1 viderefører i uændret form den gældende forordnings § 12, stk. 1. Bestemmelsen har til formål at afgrænse direktørens ansvar i forhold til bestyrelsen.

Stk. 2 viderefører den gældende forordnings § 12, stk. 2, dog med den ændring, at direktøren også ansætter medlemmerne af den daglige ledelse, jf. om baggrunden herfor bemærkningerne til forslaget § 32, stk. 3.

Til § 34

Bestemmelsen viderefører med en redaktionel ændring den gældende forordnings § 13.

Det er herved fundet hensigtsmæssigt, at KNR som en offentlig institution stadig skal følge de vilkår, der gælder for ansatte i Grønlands Hjemmestyre.

KNR har ønsket at overtage forhandlingsretten for bestemte personalekategorier under henvisning til vanskelighederne ved at kunne rekruttere og fastholde kvalificerede medarbejdere.

Landsstyret har på det foreliggende grundlag ikke fundet det hensigtsmæssigt at lade KNR overtage forhandlingsretten.

Landsstyrets fastholdelse af, at KNR som udgangspunkt fortsat skal være forpligtet til at følge de for Hjemmestyret gældende vilkår, er dels begrundet i et overordnet ønske om udgiftsstyring og lige vilkår for alle Hjemmestyrets institutioner. Herudover er der indenfor disse rammer mulighed for en vis fleksibilitet ved tillægsfastsættelser inden for de indgåede overenskomster og aftaler, lige som der løbende er mulighed for at optage konkrete forhandlinger for nye stillinger og funktioner, som afviger væsentligt fra det generelt fastsatte i henseende til ansvar og kompetence m.v. Derudover kan der, hvis der kan opnås enighed herom med den forhandlingsberettigede organisation, være mulighed for afsættelse af pulje med henblik på decentral lønfastsættelse i aftaleperioden.

Til § 35

I den gældende forordning reguleres finansieringen af KNR's virksomhed i § 9, hvoraf fremgår, at KNR's virksomhed finansieres gennem tilskud fra landskassen, ved reklame- og sponsorindtægter, indtægtsgivende spil og konkurrencer, og ved salg af ydelser m.v. De lokale stationers finansiering er ikke reguleret i regelsættet om radio- og tv-virksomhed, men landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed indeholder en hjemmel om tilskud til disse stationer. Disse stationer finansieres gennem tilskud fra landskassen, eventuelle kommunale tilskud

og medlemskontingenter, reklame- og sponsorindtægter og indtægter fra anden virksomhed.

Stk. 1: Bestemmelsen fastslår, at KNR's virksomhed finansieres af tilskud fra landskassen, reklamer, sponsorerede programmer og indtægter ved eventuel anden virksomhed. Eventuel anden virksomhed dækker indtægter ved anden programvirksomhed i henhold til forslaget § 29, stk. 1 og anden virksomhed i henhold til forslaget § 29, stk. 2.

Stk. 2: Bestemmelsen viderefører med præciseringer den gældende forordnings § 9, stk. 2. I udgangspunktet kan Landstinget suverænt fastsætte tilskuddets størrelse og herved regulere rammerne for KNR's virksomhed. Da en public service kontrakt er af 4 års varighed, vil der i kontrakten være indlagt forudsætninger om bevillingsniveauet i perioden. Dette hindrer ikke, at de bevilgende myndigheder kan beslutte at ændre bevillingerne, men i så fald må der foretages en heraf afledt justering af kontraktens resultatkrav i kontraktperioden.

Til § 36

Stk. 1: Bestemmelsen viderefører i uændret form den gældende forordnings § 15. Bestyrelsen skal ved udarbejdelsen af budget respektere de af Hjemmestyret udmeldte budgettrammer. Desuden skal udarbejdelsen af budget ske i overensstemmelse med den indgåede public service kontrakt. I public service kontrakten vil der være en beskrivelse af forventede indtægter i kontraktperioden. Viser disse forudsætninger sig ikke at holde stik, vil det kunne give anledning til, at der enten må foretages justeringer i kontraktens resultatkrav, eller at størrelsen af tilskuddet fra Landstinget må ændres, hvis det forventede aktivitetsniveau ønskes bibeholdt.

Stk. 2: Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen har til formål at sikre en budgetmæssig adskillelse mellem KNR's public servicevirksomhed og anden programvirksomhed henholdsvis anden virksomhed. Dette skal ses i sammenhæng med kravet om tilsvarende regnskabsmæssig adskillelse, jf. forslaget § 37, stk. 2. Den budget- og regnskabsmæssige adskillelse skal ses i sammenhæng med kravet om, at KNR's anden virksomhed skal foregå på kommercielle vilkår, jf. forslaget § 29, stk. 6.

Til § 37

Stk. 1 viderefører med præciseringer den gældende forordnings § 17, stk. 1. Begrundelsen for, at KNR skal følge de til enhver tid gældende bestemmelser for Grønlands Hjemmestyre om budget, regnskabsføring og regnskabsaflæggelse er, at KNR er en offentlig institution, der primært finansieres af tilskud fra Landskassen. Der henvises for uddybning herom til bemærkningerne til forslaget § 30.

Stk. 2 er ny. Bestemmelsen har til formål at sikre en regnskabsmæssig adskillelse mellem KNR's public service virksomhed og anden programvirksomhed henholdsvis anden virksomhed. Dette skal ses i sammenhæng med kravet om tilsvarende budgetmæssig adskillelse, jf. forslaget § 36, stk. 2. Den budget- og regnskabsmæssige adskillelse skal ses i sammenhæng med kravet om, at KNR's anden virksomhed skal foregå på kommercielle vilkår, jf. forslaget § 29, stk. 6.

Stk. 3 er ny. Den giver mulighed for, at Landsstyret kan fastsætte uddybende regler om den budget- og regnskabsmæssige adskillelse af KNR's forskellige former for virksomhed.

Stk. 4 viderefører i uændret form den gældende forordnings § 17, stk. 2. Om begrundelsen for, at årsregnskabet skal revideres af Grønlands Hjemmestyres revision, henvises til bemærkningerne til stk. 1 og forslaget § 30.

Stk. 5 viderefører den gældende forordnings § 17, stk. 3. Der er foretaget præcisering af, at regnskabet ved forelæggelsen for Landsstyret skal være godkendt af bestyrelsen. Som hidtil skal regnskabet forelægges Landsstyret til godkendelse og efterfølgende forelægges for Landstinget til orientering.

Stk. 6 er ny. Kravet om offentliggørelse af regnskabet er indsat for at synliggøre og dokumentere KNR's virksomhed for offentligheden.

Til kapitel 5, Tilskud til lokale radio- og tv-stationer

Som noget nyt er der i forordningen fastsat bestemmelser om tilskud fra landskassen til lokale radio- og tv-stationer.

Kapitlet indeholder bestemmelser om grundtilskud, som kan søges af såvel radio- som tv-stationer. Dernæst er der bestemmelser om produktionstilskud, som alene kan søges af tv-stationer. Dernæst er der bestemmelser om organisationstilskud og tilskud til fremme af efter- og videreuddannelse af de lokale radio- og tv-stationers medarbejdere. Dernæst er der bestemmelser om tilbagebetaling af modtagne tilskud. Endelig er der bestemmelser om uddelegering af administrationen af de enkelte tilskud og om anvendelse af uforbrugte tilskudsmidler.

Baggrunden for fastsættelse af regler om tilskud i forordningen er, at der hermed gives de enkelte radio- og tv-stationer sikkerhed for at kunne modtage tilskud, såfremt de i forordningen fastsatte bestemte betingelser er opfyldt. Det giver de enkelte stationer større forudsigelighed og dermed bedre muligheder for at tilrettelægge deres virksomhed. Det har desuden generelt været ønsket at styrke de lokale radio- og tv-stationers finansieringsgrundlag.

Tilskudsbestemmelserne har dels til formål at sikre, at de enkelte stationer lever op til nogle grundlæggende krav til deres virksomhed, såvel programmæssigt som i relation til retningslinier for deres virksomhed. De har herudover til formål at

motivere tv-stationer til at producere egenproduktioner. Herudover har de til formål at sikre, at de lokale radio- og tv-stationers sammenslutning styrkes, således at de lokale radio- og tv-stationer har en faglig stærk sammenslutning, der kan rådgive sine medlemmer og som vil kunne varetage medlemmernes interesser på forsvarlig vis. Endelig har bestemmelserne til formål at sikre de lokale radio- og tv-stationer mulighed for at efter- og videreudanne sit personale for herigennem vedvarende at styrke kvaliteten i stationernes virksomhed.

Til § 38

Bestemmelsen fastsætter betingelserne for opnåelse af grundtilskud til lokale radio- og tv-stationer.

Stk. 1: De tre første betingelser i nr. 1-3 har til formål at sikre, at den pågældende station har ret til at udøve programvirksomhed, og at programvirksomheden udøves i overensstemmelse med de for Grønlands Hjemmestyre fastsatte regler for budget, regnskab og revision samt for dokumentation af programvirksomheden. Disse regler fremgår af budgetloven og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf.

Betingelsen i nr. 4 har til formål at sikre, at den pågældende station varetager lokal nyhedsformidling, hvilket er begrundet i, at netop lokal nyhedsformidling vurderes at være en væsentlig forudsætning for demokratiet i lokalsamfundene.

Betingelsen i nr. 5 om, at stationen skal give lokalbefolkningen mulighed for at ytre sig, skal også ses som et middel til fremme af demokratiet i lokalsamfundet.

Betingelsen i nr. 6 er begrundet i ønsket om at sikre, at den enkelte lokale station i et vist omfang også selv producerer programmer. Formuleringen "udsende eller fordele" er anvendt for at tydeliggøre, at stationen kan udøve programvirksomhed enten gennem udsendelse eller gennem fordeling, jf. forslaget § 2, stk. 1.

Betingelsen i nr. 7 har til formål at sikre, at alle grupper i befolkningen skal kunne gøre brug af stationens programudbud uden at risikere at tage skade heraf. Mindreårige er mest påvirkelige af programmerne, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt at pålægge stationen en særlig hensyntagen til denne gruppe.

Kriteriet "umotiveret vold" lægger op til en samlet bedømmelse af voldens virkning på seeren, under hensyntagen til voldshandlingens art, omfang og motivation, voldsofrets situation og reaktion, scenens instruktion samt æstetiske og kunstneriske indtryk. Der skal ved vurderingen desuden anlægges en forskellig målestok ved bedømmelsen af voldsscener i underholdningsprogrammer, kunstprogrammer og nyheds- og dokumentarprogrammer, da især en censur mod voldsscener i de sidstnævnte programtyper må opvejes mod hensynet til en fri nyheds- og informationsformidling og samfundsdebat. 2. punktum har til formål at tydeliggøre accepten af visse stærke scener af væsentlig nyheds- og informationsværdi og samtidig tilgodese beskyttelsesinteressen over for bestemte seergrupper, herunder

børn og unge. Advarslen bør både gives forud for et program, hvori sådanne scener indgår, eksempelvis en film, og umiddelbart forud for enkeltstående indslag i et program, eksempelvis i en nyhedsudsendelse.

Betingelsen i nr. 8 skal ses som en særlig forpligtelse til overholdelse af regler om forbud mod diskriminering på grund af de nævnte forhold.

Stk. 2: Bestemmelsen er indsat for at sikre, at forpligtelserne i henhold til stk. 1. nr. 4-6 varetages på et tilfredsstillende niveau.

Stk. 3: Tilskud til radio- og tv-stationer udbetales også i dag kvartalsvis. Det er fundet hensigtsmæssigt, at denne praksis videreføres. Den kvartalsvise tilskudsudbetaling medfører, at der i forbindelse med hver udbetaling skal checkes, om stationen stadig opfylder betingelserne for modtagelse af tilskud. Dette check sker ved at undersøge, om de i stk. 1 nævnte betingelser fortsat er opfyldt. At tilskudet udbetales forud er begrundet i, at tilskudet ikke er gjort afhængig af et bestemt omfang af egenproduktionerne, bortset fra opfyldelsen af det fastsatte minimum.

Stk. 4: Oplysningspligten skal ses i sammenhæng med stk. 1 og stk. 3. Tilskudsudbetaling skal således stoppes, hvis betingelserne for at oppebære tilskud ikke længere er opfyldt. Det er derfor nødvendigt at pålægge tilskudsmodtageren en oplysningspligt.

Stk. 5: Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at Landsstyret får et overblik over de enkelte stationers faktiske programvirksomhed. Årsberetningen skal blandt andet indeholde beskrivelse af stationens faktiske programvirksomhed i årets løb.

Til § 39

Bestemmelsen fastsætter betingelserne for opnåelse af produktionstilskud til lokale tv-stationer.

Da der allerede i dag på radio-siden i vid udstrækning er tale om egenproduktioner, og da produktionsudgifterne hertil er betydeligt mindre end til tv-egenproduktioner, er det fundet hensigtsmæssigt alene at yde produktionstilskud til lokale tv-stationer.

Stk. 1: Det fremgår af bestemmelsen, at produktionstilskud kun kan ydes til tv-stationer, der opfylder betingelserne for modtagelse af grundtilskud, og at de herudover skal opfylde de af Landsstyret fastsatte minima for bestemte egenproduktioner. Landsstyret er i stk. 2 forpligtet til at fastsætte regler om, hvilke former for egenproduktioner, der berettiger til produktionstilskud.

Stk. 2: Det er fundet hensigtsmæssigt, at der i bekendtgørelsesform fastsættes regler om, hvilke former for egenproduktioner, der berettiger til produktionstilskud. Umiddelbart forventes det, at der vil blive foretaget en negativ afgrænsning af de

programtyper, der ikke vil kunne medtælles i relation til berettigelsen til produktionstilskud. Baggrunden for denne kvalificering af egenproduktionerne er, at der ellers er en risiko for, at produktionstilskudet ydes for egenproduktioner, som ikke er baseret på en journalistisk eller mediefaglig tilgang – eksempelvis bingoudsendelser og trafikmeldinger.

Stk. 3: Det er fundet hensigtsmæssigt, at produktionstilskudet også udbetales kvartalsvis. I modsætning til grundtilskudet udbetales det derimod bagud på baggrund af en opgørelse af den faktiske programvirksomhed i kvartalet forud derfor. Dette er begrundet i, at tilskudet er gjort afhængig af det faktiske omfang af egenproduktionerne.

Det er fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at genudsendelser, reklamer og andre uredigerede programmer ikke indgår i opgørelsen af egenproduktioner. Det samme gælder i øvrigt ved opgørelsen af KNR's egenproduktioner, jf. forslaget § 28, stk. 3.

Stk. 4: Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at Landsstyret får et overblik over de enkelte stationers faktiske egenproduktionsvirksomhed set over et år. Årsberetningen skal blandt andet indeholde beskrivelse af stationens faktiske programvirksomhed i årets løb.

Til § 40

Det er fundet hensigtsmæssigt, at der fastsættes et særskilt tilskud til de lokale radio- og tv-stationers sammenslutnings drift. Der ydes allerede i dag et sådant tilskud.

Det er desuden fundet hensigtsmæssigt, at der fastsættes et særskilt tilskud til efter- og videreuddannelse. I dag anvendes ikke forbrugte midler til de lokale radio- og tv-stationer til efter- og videreuddannelse.

Landsstyret kan indenfor den givne bevilling til lokale radio- og tv-stationer i medfør af stk. 1 fastsætte, hvor stort et tilskud, der skal ydes til sammenslutningens drift henholdsvis til efter- og videreuddannelse. Landsstyret vil ved vurderingen heraf tage hensyn til, om der er uddelegeret tilskudsadministration til sammenslutningen i medfør af forslaget § 42, stk. 2.

Til § 41

Bestemmelsen fastsætter, hvornår der kan kræves tilbagebetaling af tilskud.

Bestemmelsen fastslår ikke, hvilken tilskudsperiode, der vil kunne kræves tilbagebetaling for. Dette afhænger af, hvad årsagen til tilbagebetalingskravet er. Er der tale om urigtige oplysninger i ansøgningen, vil tilskud kunne kræves fra begyndelsen af tilskudstildelingen. Hvis tilbagebetalingskravet begrundes i

tilskudsmodtagerens undladelse af at oplyse om ændringer i programvirksomheden, vil tilbagebetaling kunne kræves fra det tidspunkt, hvor ændringerne indtraf. Begrundes kravet i tilskudsmodtagerens undladelse af at redegøre for sin faktiske programvirksomhed henholdsvis egenproduktionsvirksomhed, vil tilbagebetaling kunne kræves for den periode, som redegørelsen skulle omfatte. Begrundes kravet i, at tilskudsmodtageren ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladelse, vil tilbagebetaling kunne kræves fra det tidspunkt, hvor disse omstændigheder indtraf.

Stk. 1 og 2 omhandler grundtilskud henholdsvis produktionstilskud. Det fremgår, at der kan kræves tilbagebetaling i samme tilfælde. Dog er der ikke indsat bestemmelse om, at produktionstilskud kan kræves tilbagebetalt, hvis tilskudsmodtageren har undladt at oplyse om væsentlige ændringer i programvirksomheden. Dette skyldes, at produktionstilskudet udbetales bagud på baggrund af den faktiske egenproduktionsvirksomheds omfang.

Stk. 3 omhandler tilbagebetaling af grund- og produktionstilskud, tilskud til de lokale stationers sammenslutnings drift og tilskud til efter- og videreuddannelse. Med den valgte formulering er det tilsigtet at gøre det muligt i videst mulig omfang at kræve tilbagebetaling, hvis tilskudet ikke anvendes til det bevilgede formål.

Til § 42

Stk. 1 giver Landsstyret hjemmel til efter behov at kunne fastsætte regler om de enkelte tilskud.

Stk. 2 giver Landsstyret hjemmel til at uddelegere tilskudsadministrationen helt eller delvist. Uddelegering kan alene ske til Radio- og tv-nævnet eller til en organisation, der repræsenterer de lokale radio- og tv-stationer. Landsstyret har til hensigt at uddelegere administrationen af reglerne om grundtilskud til de lokale radio- og tv-stationers nuværende sammenslutning, STTK. Det antages ikke, at dette giver anledning til inhabilitetsproblemer, idet tildeling af grundtilskud er baseret på opfyldelse af objektive kriterier, hvori ikke indgår en skønsvurdering. Landsstyret har til hensigt at uddelegere administrationen af de øvrige regler om tilskud til Radio- og tv-nævnet. Landsstyret agter at udstede en bekendtgørelse om delegationens omfang, hvem der præcist udøver bemyndigelsen, rekurs af afgørelser og tilsyn med forvaltningsudøvelsen.

Stk. 3 har til hensigt at skabe størst mulig fleksibilitet i tilskudsordningen således, at eventuelle uforbrugte midler til grund- og produktionstilskud gør nytte et andet sted. Dette er i overensstemmelse med gældende praksis, hvor uforbrugte budgetterede tilskud til stationerne anvendes til efter- og videreuddannelse af personalet på stationerne.

Til kapitel 6, Radio- og tv-nævnet

Den gældende forordnings kapitel 5 omfatter Radio- og TV-klagenævnet virksomhed. Nævnets opgaver består i afgørelser om indholdet af reklamer og berigtigelsesafgørelser om fejlagtige oplysninger i reklamer.

I medfør af forordningsforslagets kapitel 6 oprettes et uafhængigt Radio- og tv-nævn, som skal varetage en række forvaltnings- og tilsynsopgaver, udover at nævnet stadig fungerer som klageinstans inden for reklame- og sponsorområdet. Nævnet overtager således forvaltnings- og tilsynsopgaver, som i dag varetages af Direktoratet for Kultur. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for Landsstyret.

Med oprettelsen af nævnet forventes der generelt en styrkelse af radio- og tv-området. Med samling af ekspertise på området i det foreslåede nævn, vil der blive opbygget et organ, som både kan være af stor nytte som rådgiver for Landsstyret, men som radio- og tv-branchens aktører også vil kunne drage fordel af. Det kan eksempelvis være i relation til rådgivning og vejledning om konkrete spørgsmål vedr. reglerne om radio- og tv-virksomhed.

Nævnets oprettelse vil desuden medføre, at tilsynsopgaverne på området vil kunne håndhæves i højere grad, end det har været tilfældet hidtil. At tilsynsopgaverne ikke har været prioriteret højt hidtil er begrundet i ressourcemæssige spørgsmål, og derfor vil en styrkelse af nævnets tilsynsfunktion også være betinget af, at der afsættes de fornødne midler til nævnets virksomhed.

Udlægningen af driftsopgaver fra centraladministrationen til nævnet vil desuden medføre, at der i centraladministrationen i højere grad vil kunne ske en prioritering af de mere departementale opgaver.

Til § 43

Stk. 1 fastslår, at Landsstyret nedsætter Radio- og tv-nævnet, dvs. at Landsstyret udpeger nævnets medlemmer, jf. stk. 3. Nævnet nedsættes for 4 år ad gangen, første gang ved forordningens ikrafttræden. Landsstyret fastsætter nævnets forretningsorden efter indhentet udtalelse fra nævnet, jf. stk. 4.

Den 4-årige funktionsperiode er valgt for at skabe overensstemmelse med public servicekontraktens 4-årige periode.

Stk. 2 fastslår, at nævnet består af 3 medlemmer, som skal repræsentere forvaltningsmæssig, erhvervmæssig, mediemæssig og kulturel indsigt. Nævnets medlemmer skal tilsammen dække disse kompetencer. Det er fundet nødvendigt, at nævnets medlemmer til sammen besidder sådanne kompetencer for at kunne løse nævnets forskelligartede opgaver.

Kravet om, at medlemmerne skal have bopæl i Grønland er begrundet i ønsket om, at de enkelte medlemmer skal have indsigt i grønlandske forhold, og desuden er det begrundet i praktiske og økonomiske forhold.

Kravet om, at medlemmerne ikke kan være medlem af Landstinget er indsat for at sikre adskillelse mellem lovgivende og bevilgende myndighed på den ene side og den administrative myndighed på den anden side.

Kravet om, at medlemmerne ikke må være medlem af bestyrelsen for eller ansat hos KNR, STTK eller hos en af STTK's medlemmer er indsat for at sikre nævnet uafhængighed i forhold til de nævnte.

Stk. 3 medfører en forpligtelse for Landsstyret til at indhente forslag til kandidater til nævnsmedlemmer hos relevante parter. Relevante parter vil blandt andet være KNR og STTK. Udpegelsen af en formand blandt de udpegede medlemmer er blandt andet begrundet i ønsket om at sikre en smidig og sikker kontakt mellem nævnet og den sekretariatsbistand, som Landsstyret i henhold til forslaget § 43, stk. 5 er forpligtet til at stille til rådighed for nævnet

Stk. 4 forpligter Landsstyret til at fastsætte regler om en forretningsorden. I forretnings-ordenen vil der blandt andet blive fastsat regler for indkaldelse til møder, referater mv.

Stk. 5 pålægger Landsstyret at stille sekretariatsbistand til rådighed for nævnet. Sekretariatsbistanden skal medvirke til forberedelse og afholdelse af nævnets møder mv. Heri indgår forberedende sagsbehandling og opfølgning på nævnets beslutninger. Der påregnes ikke etableret et egentligt sekretariat, idet sekretariatsbistanden forventes varetaget af en medarbejder i Direktoratet for Kultur.

Stk. 6 pålægger nævnet at afgive en årsberetning om sin virksomhed til Landsstyret. Dette er blandt andet begrundet i Landsstyrets behov for at holde sig orienteret om omfanget og beskaffenheden af nævnets arbejde, således at Landsstyret kan sikre sig, at nævnet varetager de forordningspålagte opgaver og således at nævnet også kan gøre opmærksom på eventuelle problemer i relation til forudsætningerne for varetagelsen af opgaverne.

Til § 44

Bestemmelsen opregner nævnets overordnede opgaver. Det fremgår heraf, at opgaveporteføljen består både af sagsbehandlingsopgaver vedr. udstedelse af sendetilladelser, gennemgang af public service redegørelse og afgørelser i sager på reklame- og sponsorområdet, tilsynsopgaver og rådgivningsfunktioner. Herudover er der en særlig forpligtelse til at foranstalte eksterne uvildige lytter- og seerundersøgelser gennemført.

Nr. 1: Udstedelse af sendetilladelser består i at efterprøve, om de forordningsfastsatte betingelser er opfyldt. Nævnet skal desuden sørge for på ansøgers vegne samtidig at søge om frekvenstilladelse. Udstedelse af sendetilladelse flyttes herved fra Direktoratet for Kultur til nævnet.

Nr. 2: Det er fundet hensigtsmæssigt, at den myndighed, der udsteder sendetilladelse, også har kompetence til at inddrage den. For så vidt angår tilladelser til landsdækkende programvirksomhed udstedes disse af Landsstyret. Det findes hensigtsmæssigt, at nævnet i kraft af sin tilsynsfunktion afgiver indstilling til Landsstyret om inddragelse af sådanne tilladelser.

Nr. 3: Gennemgangen af public service redegørelsen skal ske ved en undersøgelse af, i hvilket omfang, KNR har opfyldt de i public service kontrakten fastsatte krav til public service virksomheden. Det er fundet nødvendigt, at det er en uvildig instans, der foretager denne gennemgang.

Nr. 4: Nævnets kompetence på reklame- og sponsorområdet er begrundet i ønsket om at overføre denne kompetence fra det nuværende Radio- og Tv-klagenævn, der samtidig hermed nedlægges.

Nr. 5: Det er fundet hensigtsmæssigt, at tilsynsforpligtelsen varetages af et uafhængigt organ. Kompetencen flyttes hermed fra Direktoratet for Kultur til nævnet. En effektiv varetagelse af tilsynet forudsætter, at nævnet eller enkelte medlemmer af nævnet foretager tilsynsbesøg hos KNR og indehavere af sendetilladelse. Tilsynet består dels i en vurdering af, om den pågældende station efterlever reglerne om radio- og tv-virksomhed og dels i en påtale heraf overfor den station, der ikke efterlever reglerne. Såfremt en påtale ikke efterleves, vil nævnet ikke selv kunne gennemtvinge efterlevelsen, men nævnet vil kunne give meddelelse herom til Landsstyret.

Nr. 6: Bestemmelsen er begrundet i Landsstyrets ønske om at have et stærkt fagligt funderet organ, der kan rådgive Landsstyret om radio- og tv-spørgsmål i almindelighed. Rådgivningen kan både være på et generelt overordnet niveau og konkret i forhold til den faktiske programvirksomhed. Nævnet vil således også kunne rådgive Landsstyret om kvaliteten af den faktiske programvirksomhed hos såvel KNR som hos sendetilladelseshavere. Det kunne eksempelvis være udtalelser, vurderinger og redegørelser om kvaliteten af de public service-programtilbud, der er til befolkningen. Kvalitet skal forstås bredt som den journalistiske/faglige kvalitet, den tekniske kvalitet og indholdsmæssige kvalitet. Nævnet kan tage forhold op af egen drift og kan uopfordret henvende sig til Landsstyret. Landsstyret kan også anmode nævnet om rådgivning om specifikke forhold.

Det bemærkes, at nævnets virksomhed skal udøves med respekt af Det Grønlandske Pressenævns kompetence som klageorgan i sager om god presseskik og genmæle, jf. anordning nr. 39 af 20. januar 1997 om ikrafttræden for Grønland af lov om medieansvar.

Stk. 2 har til hensigt at sikre, at der løbende bliver foretaget såvel behovsundersøgelser som undersøgelser af lytternes og seernes benyttelse af programtilbud og andre radio- og tv-tilbud. Undersøgelserne skal ses som en del af nævnets rådgivningsopgave over for Landsstyret. Desuden vil KNR og andre radio- og tv-stationer også kunne have gavn af undersøgelserne. Med formuleringen "eksterne uvildige" er det tilsigtet, at undersøgelserne skal foretages af andre end

radio- og tv-stationer selv. Hvor ofte undersøgelserne skal foretages og i hvilken form afgøres af nævnet.

Nævnets forpligtelse er ikke til hinder for, at KNR og andre radio- og tv-stationer foretager egne lytter- og seerundersøgelser.

Stk. 3 har til hensigt at give Landsstyret mulighed for at pålægge Radio- og tv-nævnet øvrige opgaver, hvis dette findes hensigtsmæssigt. Dette kan blandt andet være administration af reglerne vedrørende grund- og produktionstilskud samt tilskud til efter- og videreuddannelse, jf. forslaget § 42, stk. 2.

Til § 45

Bestemmelsen omhandler nævnets afgørelseskompetence bortset fra reklame- og sponsorsager, der er reguleret i forslaget § 46.

Til § 46

Bestemmelsen omhandler nævnets opgaver vedr. reklame og sponsorering.

Bestemmelsen viderefører den gældende forordnings § 32, bortset fra, at kompetencen overføres fra det hidtidige Radio- og TV-klagenævn til Radio- og tv-nævnet. Der er desuden foretaget enkelte ændringer.

Radio- og TV-klagenævnet har efter den gældende forordning alene kompetence til at træffe afgørelse i sager om radio- og fjernsynsreklamers indhold. Radio- og tv-nævnet får udvidet afgørelseskompetencen til også at omfatte afgørelser om identifikation, placering, sprog og omfang af reklamer og om identifikation af sponsor og om sponsorerede programmer. Desuden gives der også kompetence til at træffe afgørelse om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter.

Pålæg om offentliggørelse af afgørelser kan kun udstedes vedrørende afgørelser om reklamers indhold og vedr. genmæle over for oplysninger af faktisk karakter. Dette er begrundet i, at disse forhold anses at være de mest alvorlige.

Offentliggørelse kan ske i landsdækkende aviser, i landsdækkende radio – og tv, ved presse-meddelelser og lignende informationsmåder, hvorved meddelelsen kommer hele befolkningen til kendskab.

Nævnets kompetence til at bestemme, på hvilken måde og i hvilken form en meddelelse om nævnets afgørelser skal ske, kan eksempelvis være anvisninger om, hvornår i sendefladen meddelelsen skal bringes, og at meddelelsen skal bringes ukommenteret.

Til § 47

Bestemmelsen er videreført fra den gældende forordnings § 33, stk. 1. Endelighedsbestemmelsen er begrundet i, at der ikke administrativt forventes den nødvendige ekspertise på området ved højere administrativ myndighed. Endelighedsbestemmelsen er udvidet til at omfatte alle nævnets afgørelser.

Til § 48

Bestemmelsen er ny. Den giver nævnet den fornødne kompetence til at indhente de oplysninger hos KNR og sendetilladelseshavere om deres drift, som er nødvendige for nævnets varetagelse af sine opgaver.

Til § 49

Bestemmelsen giver Landsstyret hjemmel til at fastsætte udfyldende bestemmelser om nævnets virksomhed. Dette kan eksempelvis være omfang og karakter af nævnets tilsyns- og rådgivningsopgaver. Hvis der viser sig behov for det, vil der også kunne tænkes udstedt regler om årsberetningens form og indhold og om budget og regnskab.

Til Kapitel 7, Reklamer og sponsorering

Den gældende forordnings kapitel 4 indeholder reglerne om reklamer og sponsorering. Disse regler er suppleret af udfyldende bestemmelser i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 3 af 25. januar 1991 om reklame og sponsorering i radio og fjernsyn.

Reklamer skal efter de gældende regler placeres i blokke mellem udsendelser således, at udsendelserne ikke afbrydes af reklamer. I lokalradioer kan reklamer dog placeres overalt i sendefloden. Reklamer og sponsorering er ikke tilladt i tekst-tv. Dette skyldes, at de gældende regler om reklamer og sponsorering, for så vidt angår placering, i tv udelukkende er udformet med henblik på den ordinære programflade og derfor ikke kan overføres til tekst-tv. Indholdsmæssigt må der ikke reklameres for lægemidler, øl, vin, spiritus og tobak. I tv må der ikke reklameres for økonomiske interessegrupper, samt religiøse og politiske anskuelser.

Forordningsforslaget giver som noget nyt mulighed for reklamer og sponsorering i tekst-tv. Tekst-tv betragtes som en del af programvirksomheden og er således omfattet af forordningens almindelige regler om programvirksomheden.

Til § 50

Bestemmelsen i stk. 1 er ny. Bestemmelsen fastslår, hvad der i forordningen forstås ved reklamer. Bestemmelsen har til formål at præcisere, at der ved reklamer både forstås tydelige anbefalinger og anprisninger og mere skjulte reklamer gennem diskrete henvisninger, og at det ikke er afgørende, om der ydes vederlag for udsendelsen.

For så vidt angår formidling af oplysninger og tilkendegivelse af synspunkter er det heller ikke afgørende, om der ydes vederlag for udsendelsen, men alene formålet med formidlingen af oplysninger og tilkendegivelse af oplysninger.

Bestemmelsen i stk. 2 viderefører den gældende landstingsforordnings § 25, stk. 1. Formålet er, at reklamer ikke skjules eller "indpakkes" over for lyttere og seere. Dette krav gælder også reklamer i tekst-tv. Det er herved tilsigtet, at lytterne og seerne klart skal kunne se og høre, om der er tale om en del af de ordinære udsendelser eller reklamer.

Til § 51

Bestemmelsen viderefører den gældende forordnings § 25, stk. 2 og 3.

Stk. 1 fastsætter, at reklamer i tv som hidtil kun må sendes i blokke af maksimalt 5 minutters varighed, og at blokkene skal placeres mellem udsendelserne. Forbudet mod såkaldte breaks i tv-programmer er blandt andet begrundet i ophavsretlige forhold i relation til de enkelte programmer, men også i ønsket om ikke at få spændende eller interessante udsendelser ødelagt af indlagte reklamer i programmerne.

Som noget nyt er det præciseret, at forbudet mod breaks ikke omfatter reklamer i tekst-tv.

Stk. 2 fastsætter, at KNR i radio som hidtil alene må sende reklamer i blokke af maksimalt 5 minutters varighed, og at blokkene skal placeres mellem udsendelserne. Forbudet mod breaks i radio-programmer opretholdes som hidtil over for KNR alene, hvilket hænger sammen med, at der her er tale om en public service station. De lokale stationer kan derimod som hidtil placere reklamerne overalt i radiosendefladen, hvilket er begrundet i deres større afhængighed af reklameindtægter og det forhold, at de ikke er public service stationer.

Det fastsatte maksimum for varigheden af de enkelte blokke er også opretholdt. Dette er begrundet i ønsket om, at reklameblokkene på tv-siden generelt og på radiosiden for KNR's vedkommende ikke skal udgøre en for stor del af den samlede sendetid.

Stk. 3 fastsætter, at der som hidtil er et maksimum for omfanget af reklameudsendelser i forhold til den daglige sendetid. Som hidtil må reklameudsendelserne højst udgøre 10 procent af den daglige sendetid. Formålet hermed er at sikre, at reklamerne ikke opleves som en gene for lytterne og seerne, og at reklamerne ikke får en for dominerende stilling i forhold til de egentlige udsendelser i programfladen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at KNR inden for de nærmeste år ikke forventer at kunne forhøje reklamernes andel udover de 10 procent.

For så vidt angår de lokale radio- og tv-stationer er der sket en mindre liberalisering. Det har hidtil været fastsat, at reklameudsendelserne i tv ikke må udgøre mere end 10 procent af den daglige sendetid, der anvendes til udsendelse af egenproduktion eller udsendelser, som har tilknytning til det lokale område. Desuden må hver tilladelseshaver maksimalt udsende én reklameblok pr. dag. Det er fundet hensigtsmæssigt at ligestille KNR og de lokale radio- og tv-stationer.

Til § 52

Stk. 1 viderefører i uændret form den gældende forordnings § 26, stk. 1. Begrundelsen for dette forbud er de nævnte varetypers sundhedsskadelige karakter. Dette gælder dog ikke lægemidlerne. Begrundelsen for reklamer mod lægemidler er, at dette vil kunne påvirke til unødigt brug af lægemidler eller til forkert brug af lægemidler.

Stk. 2 viderefører den gældende forordnings § 26, stk. 2, dog med den ændring, at det ikke længere er forbudt at reklamere for økonomiske interessegrupper. Dette er begrundet i, at der ikke synes at være væsentlige grunde, der fortsat taler for et sådant forbud. Desuden er det tilføjet, at der heller ikke må reklameres for politiske sammenslutninger, kandidatforbund og enkeltkandidater, da disse i denne henseende må sidestilles med politiske partier.

Stk. 3 giver Landsstyret mulighed for at fastsætte regler om undtagelser fra forbudene i stk. 1 og 2. Det kan eksempelvis komme på tale med hensyn til medicin, der kan købes i håndkøb og med hensyn til alkoholholdige drikke med en så lav alkoholstyrke, at de ikke anses sundhedsskadelige.

Til § 53

Bestemmelsen viderefører den gældende forordnings § 27. Der er foretaget den ændring, at der ikke længere er forpligtelse for Landsstyret til at udstede nærmere regler, men alene en mulighed herfor. Desuden er der foretaget en præcisering af, at der kan fastsættes regler om identifikation, placering, sprog og indhold af reklamer, og at Landsstyret kan fastsætte regler om placering af reklamer rettet mod børn og reklamer for produkter til børn. Der kan med hjemmel heri eksempelvis udstedes

regler om, hvorledes programmer, der som en "pakke" også indeholder reklamer kan indgå i programvirksomheden.

Den gældende bekendtgørelse om reklamer og sponsorering i radio og fjernsyn (bkg. nr. 3. af 21. januar 1991) ophæves i forbindelse med forordningens vedtagelse, men det forventes, at en række af bestemmelserne deri vil blive medtaget i en ny bekendtgørelse.

Til § 54

Bestemmelsen viderefører med enkelte ændringer og præciseringer den gældende forordnings § 28, stk. 1 samt §§ 19-24 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 3 af 21. januar 1991 om reklamer og sponsorering i radio og fjernsyn.

Stk. 1 viderefører med få ændringer den gældende forordnings § 28, stk. 1. Den fastslår, hvilke typer af ydelser, der karakteriseres som sponsorering. Det fremgår heraf, at der for det første skal være tale om et direkte eller indirekte tilskud til finansieringen af radio- eller tv-programmer. For det næste må tilskudsyderen ikke selv udøve virksomhed ved udsendelse eller produktion af radio- eller tv-programmer. Endelig skal bevæggrunden for tilskudet være ønsket om at fremme sit navn, mærke, image, aktiviteter eller produkter.

Det er præciseret, at tekst-tv-sider også er omfattet af programtyper, der kan finansieres gennem sponsorering.

Det er tillige indføjet, at tilskuddet både kan komme fra en fysisk eller juridisk person.

Stk. 2 viderefører med få ændringer den gældende forordnings § 28, stk. 2. Der er foretaget den ændring, at identificering af tilskudsgiverens navn også vil kunne ske i naturlige pauser i programmet. Dette kan eksempelvis være i forbindelse med halvlege i sportskampe og i pauser i længerevarende udsendelser i øvrigt. Pauser, der alene er indlagt i programmer med henblik på reklamer og sponsorering, anses ikke som naturlige pauser.

Der er desuden tilføjet en bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med identifikation i forhold til tekst-tv. Bestemmelsen er tilføjet, fordi det ikke giver mening at anvende 1. punktums regel for identifikation af sponsor i tekst-tv.

Stk. 3 er videreført i uændret form fra den gældende forordnings § 28, stk. 3.

Formålet med bestemmelsen er at sikre de enkelte radio- og tv-stationer deres redaktionelle selvstændighed.

Stk. 4 viderefører med enkelte ændringer § 23, stk. 1 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 3 af 21. januar 1991 om reklamer og sponsorering i radio og fjernsyn.

Bestemmelsen fastsætter som noget nyt på forordningsniveau begrænsninger for, hvem der kan yde sponsorbidrag, og hvilke programmer, der kan sponsoreres. Der sker således en stramning, idet der ikke længere vil kunne modtages sponsorbidrag fra producenter og sælgere af øl, vin og spiritus. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbudene i § 52, stk. 1 og 2 og er begrundet i de samme hensyn, som der er bag disse forbud.

Stk. 5 viderefører med enkelte ændringer § 23, stk. 2 i den ovenfor under stk. 4 nævnte bekendtgørelse.

Der er sket den lempelse, at der nu godt må ske sponsorering af økonomiske interessegrupper som f. eks arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger. Denne lempelse er indført, fordi det eksempelvis ønskes muligt for en public service-station at sende en film, hvor der er givet støtte af den nævnte kreds. Det bemærkes, at stk. 3 indeholder en bestemmelse om, at indholdet og programsætningen af et sponsoreret program ikke må påvirkes af sponsorer på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller tv-foretagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed med hensyn til programmerne.

Stk. 6 viderefører i uændret form § 24, stk. 1 i den i stk. 4 nævnte bekendtgørelse.

Forbudet mod sponsorering af nyheds- og aktualitetsprogrammer er begrundet i, at det for denne type programmer er særlig vigtigt, at der på ingen måde kan stilles spørgsmål ved uafhængigheden.

Stk. 7 har til hensigt at friholde radio- og tv-stationer, som ikke modtager tilskud fra landskassen, fra forbudet mod programmer sponsoreret af religiøse bevægelser og politiske partier. Baggrunden herfor er, at det ikke findes rimeligt at fastsætte sådanne krav til stationer, som ikke støttes økonomisk af det offentlige.

Stk. 8 er ny. Bestemmelsen giver Landsstyret mulighed for at fastsætte regler om undtagelser fra forbudene i stk. 4 og 5. Det kan eksempelvis være undtagelser begrundet i, at en virksomhed til trods for en hovedvirksomhed indenfor de områder, der er nævnt i stk. 4, har en væsentlig virksomhed inden for andre ikke forbudsramte områder, eksempelvis en virksomhed, der både producerer øl og sodavand. Det kan her overvejes, om forbudet skal håndhæves, hvis det tydeligt fremgår, at det er virksomhedens sodavandsafdeling, der sponsorerer.

Bestemmelsen giver Landsstyret hjemmel til at indsætte begrænsninger i adgangen til sponsorering og til at sende programmer, for hvilke der er betalt sendetid. Bestemmelsen viderefører til dels gældende forordnings § 29.

Til § 56

Stk. 1 viderefører den gældende forordnings § 32, stk. 3. Den er i forhold til denne bestemmelse udvidet ved at den gælder alle nævnets afgørelser vedr. reklamer og sponsorering. Dette er en konsekvens af den udvidede afgørelseskompetence, der er tillagt Radio- og tv-nævnet i § 46.

Har det påklagede indslag eller program været vist flere gange, regnes klagefristen i forhold til den seneste udsendelse af indslaget eller programmet.

Stk. 2 er ny. Bestemmelsen har til hensigt at gøre det muligt for nævnet at føre et effektivt tilsyn med overholdelsen af reklamereglerne.

Stk. 3 giver Landsstyret hjemmel til at fastsætte regler om indgivelse af klager. Det kan blandt andet være regler om formkrav for klager og ansøgningsprocedurer.

Til kapitel 8. Forsøgsordninger og sanktioner.

Den gældende forordnings kapitel 6 indeholder sanktionsbestemmelser, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser samt bestemmelser om forsøgsordninger.

Forordningsforslagets kapitel 8 indeholder alene bestemmelser om forsøgsordninger og sanktioner. Ikrafttrædelses-, overgangs- og ophævelsesbestemmelser er samlet i forslaget kapitel 9.

Til § 57

Bestemmelsen viderefører gældende forordnings § 34a, stk. 1 og giver mulighed for at gennemføre forsøgsordninger inden for landstingsforordningens bestemmelser. Landsstyret vil herved frit kunne opstille nye regler for særlige midlertidige ordninger og dermed blandt andet skabe tidsbegrænsede ordninger, der ikke har været forudset ved forordningens vedtagelse.

Til § 58

Bestemmelsen indeholder et forslag om forbud mod omsætning mv. af piratdekodere og andet udstyr, som har til formål uberettiget at give adgang til kodede radio- og tv-programmer. Forbudet omfatter både erhvervsmæssig omsætning mv. og privat brug - dvs. eget personligt brug - af piratdekoderkort.

Bestemmelsen omfatter alle kodede radio- og tv-udsendelser, dvs. ikke alene udsendelser som af radio- eller tv-foretagendet er kodet med henblik på betaling, men også kodning af eksempelvis ophavsretsmæssige årsager.

Bestemmelsen omfatter ikke alene egentlige piratdekodere og piratdekoderkort, men også andet udstyr, hvis formål det er at give uberettiget adgang til en kodet udsendelse. Det kan eksempelvis være edb-programmel og lignende, som alene eller sammen med andre anordninger kan anvendes til uautoriseret dekodning eller eftergørelse af autoriserede dekoderkort. Salg af "blanke" dekoderkort sammen med oplysninger om, hvordan et sådant kort kan gøres funktionsdygtigt for at opnå uberettiget adgang til en kodet udsendelse, vil således også være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Omsætning mv. af almindeligt satellitmodtageudstyr og lignende er ikke omfattet af bestemmelsen.

De handlinger for så vidt angår piratdekodningsudstyr, som forbydes, er fremstilling, import, omsætning, besiddelse og ændring. Med omsætning menes ikke alene salg, udlån og udlejning, men også installation af piratdekodere, programkort og andet udstyr. Med ændring tænkes der eksempelvis på opgradering, omprogrammering eller omkodning af eksisterende programkort. Også annoncering og anden form for reklame for piratdekodere og -udstyr er omfattet af bestemmelsen.

Udtrykket en kodet radio- eller tv-udsendelse betyder en udsendelse, hvis signal i form af lyd og/eller billeder er forvrænget med det formål at begrænse adgangen til indholdet af de pågældende udsendelser til en nærmere bestemt modtagerkreds. Det kan eksempelvis være modtagere, der har lejet eller købt en autoriseret dekoder med tilhørende programkort og tegnet abonnement hos det pågældende radio- eller tv-foretagende eller et såkaldt dekoderselskab. Udtrykket kodning er i denne sammenhæng synonymt med kryptering.

Til § 59

Bestemmelsen viderefører med enkelte tilføjelser gældende forordnings § 34, herunder med en tilføjelse af, at overtrædelse af den foreslåede § 58, forbud mod piratdekodere, kan medføre bødeansvar.

Formålet med bestemmelsen er at gøre det muligt at sanktionere overtrædelse af bestemmelser i forordningen, regler udstedt i medfør af forordningen, pålæg og afgørelser, hvis efterlevelse findes vigtigst.

Bestemmelsen i stk. 3 har til hensigt at præcisere, at bødeansvar også kan pålægges juridiske personer som de nævnte selskaber samt kommuner og kommunale fællesskaber.

Til kapitel 9, Ikrafttrædelses-, overgangs- og ophævelsesbestemmelser.

Kapitlet samler alle ikrafttrædelses-, overgangs- og ophævelsesbestemmelser.

Med forordningens vedtagelse ophæves samtidig den gældende forordning. Dog har det været nødvendigt at lade forordningen fortsat være gældende i forhold til de lokale radio- og tv-stationer, der har opnået tilladelse efter den hidtil gældende forordning, indtil de har opnået sendetilladelse efter den nye forordning. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget § 60, stk. 3.

Det er tillige fundet nødvendigt at lave en overgangsbestemmelse vedrørende resultat-kontrakter. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget § 61.

Det er tillige fundet nødvendigt at lave en overgangsbestemmelse vedrørende funktionsperioden for KNR's nuværende bestyrelse. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget § 62.

Desuden er det fundet nødvendigt at lave en overgangsbestemmelse vedrørende tidligere udstedte sendetilladelser. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget § 63.

Endelig er det fundet nødvendigt at lave en overgangsbestemmelse vedrørende sager, der er indbragt for Radio- og TV-klagenævnet inden forordningens ikrafttræden. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget § 64.

Til § 60

Stk. 1 fastsætter forordningens ikrafttrædelsestidspunkt.

Det valgte ikrafttrædelsestidspunkt vil gøre det muligt at få udstedt de nødvendige administrative forskrifter inden ikrafttrædelsen.

Det er tillige fundet hensigtsmæssigt bl.a. af hensyn til bevillings- og regnskabsforhold, at ikrafttrædelsen sker ved kalenderårets begyndelse.

Stk. 2 omhandler spørgsmålet om, hvorvidt de gældende administrative forskrifter skal opretholdes. Det er fundet hensigtsmæssigt at opretholde dem indtil de ophæves eller erstattes af nye.

De eksisterende bekendtgørelser påregnes revideret med henblik på ikrafttræden samtidig med forordningen. Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26. marts 1998 om honorering og udgiftsgodtgørelse til bestyrelsen i Kalaallit Nunaata Radioa forventes derimod opretholdt, da de foretagne ændringer i forordningen ikke indvirker på disse regler.

Stk. 3 har til hensigt at sikre, at der ikke pålægges de lokale radio- og tv-stationer andre forpligtelser, end dem de kunne påregne i forbindelse med udstedelsen af tilladelsen. Da det er en forudsætning for opnåelse af tilskud, at der er givet tilladelse efter den nye forordning, må det påregnes at de fleste stationer hurtigst muligt søger om ny tilladelse. Sidste punktum har til formål at gøre det muligt helt at afskære indbringelse af nye sager for Radio- og TV-klagenævnet fra forordningens ikrafttrædelsestidspunkt, jf. forslaget § 64.

Til § 61

Som det fremgår af bestemmelsen, skal den første resultatkontrakt alene være gældende for 3 år. Dette skyldes, at ny bestyrelse først udpeges pr. 1. november 2005, og at den første resultatkontrakt derfor først får virkning for perioden 1. januar 2006 til 31. december 2008.

Den næste kontrakt har 4 års varighed. Dette skyldes, at ny bestyrelse tiltræder 1. januar 2008. Dette giver denne nye bestyrelse mulighed for at forberede den første 4-årige kontrakt med virkning fra 1. januar 2009. Kommende nye bestyrelser får herefter også 1 års funktionsperiode, inden ny resultatkontrakt skal træde i kraft.

Til § 62

Den nuværende bestyrelses funktionsperiode udløber den 31. oktober 2005. Det er fundet hensigtsmæssigt, at bestyrelsen fortsætter sit arbejde funktionsperioden ud.

Til § 63

Stk. 1 fastslår, at tidligere udstedte sendetilladelser er gyldige indtil deres udløbsdato. Dette er begrundet i, at indehaverne af en sendetilladelse har en berettiget forventning om at kunne benytte sendetilladelsen indtil det fastsatte udløbstedstidspunkt.

Stk. 2 fastslår, at det er en forudsætning for tilskud i henhold til forordningens kapitel 5, at ansøgeren er tildelt sendetilladelse efter reglerne i kapitel 5. I modsætning til selve sendetilladelsen anses indehaverne af tidligere udstedte sendetilladelser ikke at have en berettiget forventning om at kunne oppebære tilskud

indtil tilladelsens fastsatte udløbstidspunkt. Berettigelse til tilskud forudsætter således, at de til enhver tid herfor gældende betingelser er opfyldt.

Til § 64

Bestemmelsen har til hensigt at fastslå, hvem der skal færdigbehandle de sager, der er indbragt for Radio- og TV-klagenævnet inden forordningens ikrafttrædelsestidspunkt, og hvilke regler disse klager skal behandles efter. Da klagerne relaterer sig til den lovgivning, der var gældende inden ny forordnings ikraftsættelse, er det fundet hensigtsmæssigt, at klagerne færdigbehandles af det hidtidige Radio- og TV-klagenævn efter de hidtil gældende regler.

Til § 65

Bestemmelsen fastslår, at Pituffik ikke er omfattet af forordningsbestemmelsen. Dette fremgår af den danske bemyndigelseslov.